EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2013.9.4.
COM(2013) 615 final

2013/0306 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a pénzpiaci alapokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2013) 315 final}
{SWD(2013) 316 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A pénzpiaci alapok (a továbbiakban: PPA-k) fontos rövid távú finanszírozás forrást jelentenek a pénzügyi intézmények, a vállalatok és a kormányok számára. Európában a kormányok vagy a vállalati szektor által kibocsátott rövid lejáratú, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok mintegy 22%-a a PPA-knál van. A PPA-knál van a bankszektor által kibocsátott rövid lejáratú adósságpapírok 38%-a.

A keresleti oldalt tekintve a PPA-k olyan rövid távú készpénzkezelési eszközt jelentenek, amely magas fokú likviditást, diverzifikációt és értékállóságot biztosít, piacalapú hozammal kombinálva. A PPA-kat többnyire azok a vállalatok használják, amelyek rövid távra kívánják befektetni készpénztöbbletüket, például addig, amíg nagyobb kiadás – például a bérek kifizetése – válik esedékessé.

A PPA-k ezért nélkülözhetetlen kapcsot jelentenek a rövid távú pénzkereslet és -kínálat között. Mintegy 1000 milliárd EUR értékű eszközzel gazdálkodva a PPA-k az összes többi befektetési alaptól eltérő alapkategóriát képviselnek. A PPA-k többsége – az eszközök tekintetében 80%-a, az alapok számát tekintve 60%-a – az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokról (ÁÉKBV) szóló 2009/65/EK irányelv (a továbbiakban: ÁÉKBV-irányelv) alapján működik. A többi PPA-nak 2013 júliusától az alternatívbefektetésialap-kezelőkről (ABAK) szóló 2011/61/EU irányelv (a továbbiakban: ABAK-irányelv) szabályai szerint kell működnie. A PPA-k átlagos mérete jócskán meghaladja az ÁÉKBV-alapok átlagos méretét. Egy-egy PPA-k akár az 50 milliárd EUR nagyságot is elérheti. Székhelyük szerint a PPA-k néhány tagállamba koncentrálódnak: Franciaország, Írország és Luxemburg képviseli a piac több, mint 95%-át. A piac ugyanakkor más országokhoz is szorosan kapcsolódik a befektetések és a befektetői tevékenység nagy részének határokon átnyúló jellege, valamint a PPA és az esetek túlnyomó többségében a PPA székhelyétől eltérő országban működő szponzora közötti „fertőzésveszély” miatt.

Mivel a PPA-k szisztematikus össze vannak kapcsolva egyrészt a bankszektorral, másrészt a vállalati és kormányfinanszírozással, a PPA-k működése az árnyékbanki tevékenységekkel foglalkozó nemzetközi koordinációs munka homlokterében áll. A Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) és egyéb intézmények, például az Értékpapír-felügyeletek Nemzetközi Szervezete (IOSCO) és az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) elemezték a pénzügyi szektort, és megállapították, hogy bár bizonyos tevékenységek és testületek rendszerszintű jelentőséggel bírnak, a szabályozók nem foglalkoznak velük megfelelő mértékben. A nemzetközi intézmények úgy ítélték meg, hogy az eszközkezelési ágazatban a PPA-k bírnak rendszerszintű jelentőséggel. Az Európai Parlament 2012 novemberében állásfoglalást fogadott el az árnyékbanki tevékenységekről, amelyben javaslat előterjesztésére kéri fel a Bizottságot, különös hangsúllyal a PPA-k kérdésére[1].

Az ERKT alapos elemzésnek vetette alá a PPA-k működésében rejlő rendszerszintű kockázatokat. Ajánlásai mindenekelőtt a PPA-k stabilitására és likviditására vonatkoztak, továbbá kiegészítő szabályokat tartalmaznak az átláthatóságra és a beszámolási kötelezettségekre vonatkozóan. Jelen javaslatában a Bizottság messzemenően figyelembe vette ezen ajánlásokat, csakúgy mint azok az európai gazdaság finaszírozására gyakorolt esetleges negatív hatásait.

[1] Az Európai Parlament 2012. november 20-i állásfoglalása az árnyékbanki tevékenységekről (2012/2115(INI)).

A PPA-k kényelmes eszközt jelentenek a befektetők számára, mivel a bankbetétekhez hasonló jellemzőket kínálnak: azonnali hozzáférést a likviditáshoz és viszonylagos értékstabilitást. E jellemzők fényében a befektetők a PPA-kat a bankbetétek biztonságos és jobban diverzifikált alternatíváinak tekintik. Valójában azonban a PPA-k klasszikus befektetési alapok, amelyek más befektetési alapokhoz hasonló kockázatokat hordoznak magukban. Így amikor csökkenni kezd azoknak az eszközöknek az ára, amelyekbe a PPA-k befektettek – különösen feszült piaci helyzetben –, a PPA-k nem mindig képesek betartani a befektetők számára kibocsátott befektetési jegyek vagy részvények értékének megőrzésére és azonnali visszaváltására vonatkozó ígéretüket. Az alapok egyes szponzorai (többnyire bankok) támogatás nyújtásával esetleg képesek „megtámogatni" a befektetési jegyek értékét, mások (többnyire vagyonkezelők) azonban nem feltétlenül rendelkeznek az ehhez elegendő tőkével. A PPA által a befektetőknek kínált napi likviditás és a PPA-k portfóliójában tárolt eszközök likviditása közötti lejárati eltérés miatt nincs mindig lehetőség az azonnali visszaváltásra. Az alapok a stabil visszaváltási árak ígéretét gyakran AAA-minősítéssel hangsúlyozzák. Ennek hátulütője, hogy a befektetők, amint észlelik annak kockázatát, hogy a PPA esetleg nem képes beváltani a likviditásra és a mindenkori stabil visszaváltásra vonatkozó ígéretét, visszaváltják befektetési jegyeiket, ami „befektetői pánikot" okozhat.

A befektetői pánik jellegzetessége a tömegesen és hirtelen érkező visszaváltási kérelmek a befektetők nagy csoportjától, akik el akarják kerülni a veszteségeket, és a lehető legmagasabb áron akarják visszaváltani eszközeiket. A befektetői pánik rendszerszintű jelentőséggel bír, mivel arra kényszeríti a PPA-kat, hogy a fennálló visszaváltási kérelmek teljesítése érdekében gyorsan értékesítsék eszközeiket. A visszaváltási spirál felgyorsítja az alap nettó eszközértékének csökkenését, és fokozza a pénzpiac egészének instabilitásával kapcsolatos félelmet. Mivel a PPA-k központi szerepet játszanak a bankok, vállalatok, kormányok és egyéb hasonló gazdasági szereplők rövid távú finanszírozásában, a PPA-kat érintő befektetői pánik messzemenő makrogazdasági következményekkel járhat. Míg a PPA-k portfóliójában lévő 1 000 milliárd EUR oroszlánrésze (85%) a bankoktól származik, a kormányok mintegy 10%-os részt, a vállalatok pedig körülbelül 5%-ot képviselnek A kormányok és az igazán nagy vállalatok arra használják a pénzpiacot, hogy – a banki hitelekkel párhuzamosan – rövid távú finanszírozáshoz jussanak.

A befektetői pánikkal összefüggő problémák rendszerszintű jellegűek. Ennek oka egyrészt a PPA-k szoros kapcsolata a reálgazdasággal (a PPA-k szerepe a pénzpiacot finanszírozási eszközként használó intézmények rövid távú finanszírozási igényeinek kielégítésében), másrészt a PPA-k szponzorokhoz fűződő kapcsolata. Ezenkívül a PPA-kat érintő pánikszerű roham befektetővédelmi vetülettel is rendelkezik, hiszen hiszen a visszaváltási igényüket későn jelzők (akik általában magánbefektetők) eleve hátrányban vannak a korai visszaváltókhoz képest.

A javasolt rendelet mindezekkel a problémákkal foglalkozik. Közös előírásokat vezet be a PPA-k likviditásának növelésére, valamint struktúráik stabilitásának biztosítására. Egységes szabályokat állapít meg a napi és heti likviditású eszközök minimális szintjének biztosítására, és egységes politikát határoz meg annak érdekében, hogy az alapkezelő jobban megismerhesse befektetői táborát. Emellett közös szabályokat javasol annak garantálására, hogy a PPA-k kiváló minőségű és megfelelően diverzifikált, jó hitelminősítéssel rendelkező eszközökbe fektessenek be. Ezen intézkedések biztosítják, hogy az alap megfelelő likviditással rendelkezzen ahhoz, hogy megbirkózzon a befektetők visszaváltási kérelmeivel.

A PPA-k stabilitását azzal biztosítjuk, hogy egyértelmű és összehangolt értékelési szabályokat állapítunk meg azon eszközökre vonatkozóan, amelyekbe a PPA-k befektetnek. Ezek az értékelési szabályok újra nyilvánvalóvá teszik azt a tényt, hogy a PPA-k voltaképpen befektetési alapok, és így beruházási eszközeik áringadozásnak vannak kitéve.

Egyes PPA-knak lehetőségük nyílik arra, hogy stabil jegyzési és visszaváltási árat biztosító számviteli módszertant tartsanak fenn, amennyiben megfelelő készpénztartalékot hoznak létre. A nettó eszközértékre vonatkozó pufferzónának (a továbbiakban: NAV-puffer) az a célja, hogy közömbösítse a tőkepiacokon elkerülhetetlenül jellemző piaci mozgásokat. A NAV-puffer továbbá elő fogja segíteni, hogy ne érje váratlanul a szponzorokat, ha PPA-ik esetleg külső támogatásra szorulnak. A javaslat szerint a puffer a PPA-k által kezelt eszközök 3%-át teszi ki. A válság idején megfigyelt szponzori beavatkozások szerint (az USA-ban működő PPA-kat illetően 123 alkalom került sor a szponzorok beavatkozására) a támogatás mindössze három alkalommal haladta meg a 3%-ot. Amikor a Reserve Primary Fund 2008-ban fizetésképtelenné vált, a Lehman-eszközökkel szembeni 1,5%-os kitettsége 3%-os veszteséget eredményezett. A puffer nem nyújt teljes garanciát az állandó nettó eszközértékű (CNAV) PPA-k részvényeseinek, de a szint egyensúlyt teremt a stabil és biztonságos CNAV-modell, valamint a kezelők finanszírozási kapacitása között. A PPA-kat terhelő költségek az egyes kezelők finanszírozási költségeitől függenek, és évente 3–10% között mozoghatnak. Ha ezt a 3%-os pufferre alkalmazzuk, akkor a kezelési díjak évente 0,09–0,3%-kal emelkedhetnek. E költségnövekedés egy részét várhatóan a kezelő fogja fizetni, a fennmaradó részt pedig a befektetőkre terhelik. A díjnövekedés kihat a PPA-kba befektetők által elérhető hozamra, ugyanakkor viszont a befektetők egy olyan termék előnyeit élvezhetik, amely még egy fokkal védettebbé válik a mögöttes eszközök piaci mozgásaival szemben.

E rendelkezések mellett közös minősítési szabály fogja biztosítani, hogy az alapkezelőknek és a befektetőknek ne kelljen külső hitelminősítésre támaszkodniuk, ami leminősítéskor hátrányosan érintheti a pénzpiac működését. Ezen intézkedésekhez fokozott átláthatósági követelmények társulnak annak biztosítására, hogy a befektető pontosan értse befektetése kockázat-/nyereségprofilját.

A javasolt rendelet az ÁÉKBV tekintetében már létező – az ÁÉKBV-irányelv által összehangolt – engedélyezési eljárásokra támaszkodik. Harmonizált engedélyezési eljárást vezet be az alternatív befektetési alapokhoz tartozó PPA-k számára, mivel az ABAK-irányelv a tagállamokra hagyja az alternatív befektetési alapok engedélyezését. Az alternatív befektetési alapokhoz tartozó PPA-k harmonizált eljárása tükrözni fogja az ÁÉKBV-kre vonatkozó harmonizált engedélyezési eljárást. Az alapkezelőkre továbbra is az ÁÉKBV-irányelv vagy az ABAK-irányelv szabályai lesznek irányadóak, de az e rendelet hatálya alá tartozó alapkezelőknek és alapoknak eleget kell tenniük a PPA-k vonatkozó specifikus termékszabályoknak is.

Ezen egységes szabályok a belső piac integritását kívánják megőrizni, valamint meg kívánják erősíteni a belső piacot annak érdekében, hogy egy esetleges új válság hatásai minimálisak legyenek. A befektetők jobban megismerhetik e szabályozott termékekkel járó kockázatokat, és megbizonyosodhatnak afelől, hogy az Unión belül a PPA-khoz homogén befektetési lehetőségek társulnak. Az alapkezelők számára az Európa-szerte harmonizált termékszabályok jelentenek majd új előnyöket, a pénzpiaci eszközök kibocsátói pedig a PPA-k finanszírozási eszközként betöltött szerepét továbbra is biztosító, stabilabb környezet előnyeit élvezhetik.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

2.1. Konzultáció az érdekelt felekkel

A Bizottság 2012 elejétől kiterjedt konzultációkat folytatott szervezetek széles körének képviselőivel. Az egyeztetésekre bilaterális és multilaterális ülések formájában került sor. A Bizottság továbbá nyilvános konzultációt rendezett az árnyékbanki tevékenységről, és egy

másikat eszközkezelői kérdésekről – ideértve a PPA-kat is. Emellett egy nyilvános konferenciára is sor került az árnyékbanki tevékenységről. E folyamat révén a Bizottság bőséges információt szerzett a PPA-k piacának és a piac különféle szegmenseinek működéséről, valamint véleményeket gyűjtött be a megoldandó kérdésekről és esetleges megoldási módjukról.

2.1.1. Zöld könyv az árnyékbanki tevékenységekről

A zöld könyvre adott válaszok széles képet kínáltak az európai párhuzamos bankrendszerről. Ez célzottabb, kifejezetten a PPA-k működését érintő kérdések kidolgozását tette lehetővé az eszközkezelésről 2012 júliusában indított nyilvános konzultáció keretében. A PPA-k kérdésével egy 2012 áprilisában – uniós és USA-beli érdekelt felek részvételével – megrendezett nyilvános konferencia is foglalkozott. PPA-k-kal foglalkozó munkacsoportot alkotó, a szabályozói és az iparági oldal képviseletében jelen lévő szakemberek kifejetették az uniós PPA-piaci reform szükségességére vonatkozó nézeteiket.

2.1.2. Konzultáció az eszközkezelésről

A különféle eszközkezelési kérdésekről tartott széleskörű, 2012. július 26-án közzétett nyilvános konzultáció PPA-król szóló fejezettel egészült ki (e konzultáció 2012. október 18-án zárult le). A Bizottság szolgálatai 56 választ kaptak a PPA-król szóló szakasszal kapcsolatban.

2.2. Hatásvizsgálat

A Bizottság a „jobb szabályozás” elvével összhangban hatásvizsgálatot készített a különféle lehetséges szakpolitikai alternatívákról. A PPA-k likviditásának és stabilitásának biztosítása érdekében 16 lehetőséget elemzett. E lehetőségeket egytől egyik megvizsgálta az általános célkitűzések – nevezetesen az egységes piac pénzügyi stabilitásának megerősítése, valamint a PPA-k befektetőinek fokozottabb védelme – fényében, valamint e kezdeményezés konkrétabb célkitűzéseinek tükrében is, azaz hogy: i. ki kell küszöbölni a reálgazdaság megfertőzésének kockázatát, ii. meg kell akadályozni a szponzorok megfertőzésének kockázatának, iii. csökkenteni kell a késői beváltókat érő beváltási veszteségeket stresszes piaci körülmények között.

A Bizottság megvizsgálta a hatásokat, ideértve a különféle érdekelt feleket, befektetőket, vagyonkezelőket, rövid lejáratú hitelpapírok kibocsátóit, szponzorokat érintőket. A fenti elemzés azt állapította meg, hogy a PPA-kat szilárdabb keretbe kell helyezni, azaz magasabb likviditási szinteket és stabilabb struktúrát kell biztosítani számukra. Az előnyben részesített opció hatása várhatóan a PPA és általában a pénzpiac számára egyaránt kedvező lesz, mivel ellenállóbbá teszi őket a stresszes piaci körülményekre. Ennek eredményeként stabilabb pénzpiaci környezet jön létre Európában, amely kedvező lesz a befektetők, rövid lejáratú hitelpapír-kibocsátók, valamint a PPA-kat szponzoráló bankok számára.

A Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatóság (a továbbiakban: DG MARKT) szolgálatai és a hatásvizsgálati testület megbeszélésére 2013. január 16-án került sor. A testület e hatásvizsgálat elemzését követően 2013. január 18-án kedvező véleményt bocsátott ki. A megbeszélés során a testület tagjai észrevételeket tettek a DG MARKT szolgálatai részére a hatásvizsgálat tartalmának javítása érdekében, amely alapján a végleges tervezet több ponton módosult. Javították a probléma meghatározását annak érdekében, hogy részletesebben ismertesse a PPA-piacokat, a problémaleírás pedig további uniós példákkal bővült, különösen a problémák határon átnyúló jellegének ábrázolásával. A célkitűzéseket és lehetőségeket jobban összekapcsolták az azonosított problémákkal, és jobban számszerűsíthető működési célkitűzéseket alkalmaztak. A befektetőkre gyakorolt hatás, valamint a tervezett intézkedésekkel együtt járó megfelelési költségeket részletesebben megmagyarázták. A

tagállamokra és a nemzetközi szabályozási koherenciára gyakorolt hatást ugyancsak jobban ismertették. Végül pedig szisztematikusabban megjelenítették az érdekelt felek nézeteit, különösen a lehetőségeket elemző és összevető szakaszban.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. Jogalap, valamint a jogi forma megválasztása

A belső piac működésére irányuló egységes rendelkezéseket létrehozó rendelethez az EUMSZ 114. cikkének (1) bekezdése biztosít jogalapot . A PPA-khoz kapcsolódó kockázatokat prudenciális termékszabályok korlátozzák. E szabályok önmagukban nem az eszközkezelési tevékenységek elérhetőségét, hanem végrehajtásuk módját szabályozzák a befektetők védelme és a pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében. Alátámasztják a belső piac helyes és biztonságos működését.

A belső piaci integritás célkitűzését szem előtt tartva a javasolt jogalkotási intézkedés szabályozási keretet hoz létre a PPA-k számára a célból, hogy biztosítsa az azokba befektetők fokozott védelmét, valamint a továbbterjedés kockázatának megelőzésével megerősítse a pénzügyi stabilitást. A javasolt rendelkezések különösen azt kívánják biztosítani, hogy az alap megfelelő likviditással rendelkezzen ahhoz, hogy eleget tegyen a befektetők visszaváltási kérelmeinek, valamint hogy a PPA-k struktúrája elég biztos lábakon álljon ahhoz, hogy ellenálljon a kedvezőtlen piaci körülményeknek. A rendelet tűnik a legmegfelelőbb jogi eszköznek olyan egységes követelmények bevezetése céljából, amelyek foglalkoznak többek között az elfogadható eszközök alkalmazási körével, diverzifikációs szabályokkal, hitelezési kitettségekre vonatkozó szabályokkal, kamatlábakkal, likviditási kockázatokkal, valamint a pénzpiaci befektetést célzó alapok engedélyezésére vonatkozó szabályokkal. Ezen alapvetően prudenciális termékszabályoknak az a céljuk, hogy az európai PPA-kat biztonságosabbá és hatékonyabbá tegyék, valamint eloszlassák a hozzájuk kapcsolódó rendszerszintű kockázattal kapcsolatos aggályokat.

Az alapkezelőként történő tevékenykedés megkezdését az ÁÉKBV-irányelv vagy az alternatívbefektetésialap-kezelőről szóló irányelv (a továbbiakban: ABAK-irányelv) szabályozza. Az alapkezelők tevékenységeire továbbra is az ABAK-irányelv és az ÁÉKBV-irányelv alkalmazandó, de az ÁÉKBV-keretben szereplő termékszabályokat e rendelet termékszabályai egészítik ki.

3.2. Szubszidiaritás és arányosság

A nemzeti szabályozási megközelítések természetüknél fogva a szóban forgó tagállamra korlátozódnak. Valamely PPA termék- és likviditási profiljának csupán nemzeti szinten történő szabályozása azzal a kockázattal jár, hogy különböző termékeket értékesítenek PPA-ként. Ez összezavarná a befektetőket, és megakadályozná, hogy uniós versenyfeltételek alakuljanak ki a hivatásos vagy lakossági befektetőknek PPA-kat kínálók számára. Továbbá, a PPA alapvető jellemezőivel kapcsolatos különféle nemzeti megközelítések növelnék a határokon átnyúló tovagyűrűzés kockázatát, különösen akkor, ha a kibocsátók és a PPA különböző tagállamokban található. Mivel a PPA-k a pénzügyi eszközök széles körébe fektetnek be EU-szerte, egy PPA (nem megfelelő nemzeti szabályozásból fakadó) sikertelensége uniós szintű következményekkel járna a kormány- és vállalati finanszírozásra.

Továbbá, mivel az Európában PPA-kat kínáló számos piaci szereplő az alapok forgalmazási helyétől eltérő tagállamban rendelkezik székhellyel, a határokon átnyúló tovagyűrűzés megakadályozása érdekében elengedhetetlen szilárd keretet létrehozni. Ugyancsak el kell kerülni a határokon átnyúló tovagyűrűzést valamely PPA és annak – gyakran más tagállamban található – szponzora között. Ez különösen akkor fontos, amikor a szponzor

olyan tagállamban található, amely nem rendelkezik költségvetési erőforrásokkal a nemteljesítő szponzor megmentéséhez.

Ami az arányosságot illeti, a javaslat kellő egyensúlyt teremt a kockán forgó közérdek és az intézkedés költséghatékonysága között. A különböző felek számára előírt követelményeket gondosan méretezték. Lehetőség szerint a követelményeket minimumszabályként (pl. napi vagy heti likviditás, a kibocsátók koncentrációjának korlátozása) dolgoztuk ki, a szabályozási követelményeket pedig úgy alakítottuk, hogy azok ne zavarják szükségtelenül a létező üzleti modelleket (pl. megfelelő átmeneti időszakot biztosítunk azelőtt, hogy egy PPA nettó eszközértékét (a továbbiakban: NAV) lebegővé kell tenni, vagy lehetővé tesszük, hogy a piaci szereplők szabadon választhassanak a szigorú tőkekövetelmények vagy pénzpiaci alapjuk lebegő NAV-ja között). E követelmények kidolgozásakor figyeltünk arra, hogy kiegyensúlyozottan tükrözzük a befektetők védelmének és a határokon átnyúló tovagyűrűzés elkerülésének szükségességét, a piacok hatékonyságát, valamint az európai ipar finanszírozását és az ipart terhelő költségeket.

3.3. Az alapvető jogokra gyakorolt hatás

A javaslat az Európai Unió Alapjogi Chartájában szereplő két alapvető jogra gyakorol hatást, nevezetesen a vállalkozás szabadságára (16. és 22. cikk) és a fogyasztóvédelemre (38. cikk).

A javaslat általános célkitűzése a piac integritásának és stabilitásának biztosítása, ami indokolja a fenti alapvető jogok bizonyos mértékű korlátozását. A vállalkozás szabadságára kihathat, hogy szem előtt kell tartani a megfelelő likviditás biztosításának, a továbbterjedés veszélye megelőzésének, valamint a befektetői érdekek fokozottabb védelmezésének konkrét célkitűzéseit. Ugyanakkor a javaslat teljes mértékben tiszteletben tartja ezen alapvető szabadság lényegét. A javasolt új szabályok általánosságban megerősítik a fogyasztóvédelemhez való jogot (38. cikk), ugyanakkor tiszteletben tartják az alapvető jogokat, és betartják az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, amint azt az Európai Unió működéséről szóló szerződés rögzíti.

3.4. A javaslat részletes magyarázata

A PPA-król szóló rendeletjavaslat kilenc fejezetből áll.

3.4.1. I. fejezet – Általános rendelkezések (1–6. cikk)

Az I. fejezet olyan általános rendelkezéseket tartalmaz, mint a javasolt szabályok tárgya és hatálya, a fogalommeghatározások, a PPA-k engedélyezése, valamint a javasolt rendelet és a 2009/65/EK irányelvben (ÁÉKBV-irányelv) és a 2011/61/EU irányelvben (ABAK-irányelv) foglalt szabályok kapcsolata.

Az 1. cikk meghatározza az Unióban létrehozott, kezelt és/vagy értékesített összes PPA-ra kiterjedő, javasolt rendelet tárgyát és hatályát, valamint pontosítja, hogy a rendeletben szereplő követelmények kimerítő jellegűek, azaz nem hagynak lehetőséget nemzeti szintű kiegészítő szabályozásra. A PPA-k olyan ÁÉKBV-k vagy ABA-k, amelyek rövid lejáratú pénzügyi eszközökbe fektetnek be, konkrét célkitűzésekkel. A 2. cikk a javasolt rendelet alkalmazásához szükséges kulcsfontosságú fogalommeghatározásokat tartalmazza. A 3. cikk előírja, hogy kollektív befektetési vállalkozások az ÁÉKBV harmonizált engedélyezési eljárásának részeként vagy az ABA-kra vonatkozó, a 4. cikkben meghatározott harmonizált eljárás szerint engedélyezhetők kifejezetten PPA-ként. Az 5. cikk kizárólag olyan alapok számára foglalja le a „pénzpiaci alap” megnevezést, amelyek megfelelnek a rendeletnek. A 6. cikk leírja a meglévő ÁÉKBV- és ABAK-szabályok, valamint az új PPA-rendelet szabályai közötti kölcsönhatást, különösen kikötve, hogy a rendeletnek való megfelelésért a PPA kezelője felelős.

3.4.2. II. fejezet – A PPA-k befektetési politikájára vonatkozó kötelezettségek (7–20. cikk)

A II. fejezet tartalmazza a PPA-k által követendő, megengedhető befektetési politikákkal kapcsolatos szabályokat, például az elfogadható eszközök, a diverzifikáció, a koncentráció, valamint a befektetési eszközök hitelminősége tekintetében.

A 7. cikk ismerteti a befektetési politikáról szóló ÁÉKBV-szabályok és a PPA-k befektetési politikájáról szóló javasolt szabályok közötti kapcsolatot, szem előtt tartva, hogy a 7. cikkben kifejezetten felsorolt ÁÉKBV-szabályok tekintetében a pénzpiaci alap *lex specialis*. A 8. cikk leírja azon pénzügyi eszközök négy kategóriáját, amelyekbe egy PPA befektethet: pénzpiaci eszközök, hitelintézményeknél elhelyezett betétek, származtatott pénzügyi eszközök és fordított repomegállapodások. Ugyanakkor a PPA nem fektethet egyéb eszközökbe, nem bonyolíthat a pénzpiaci eszközökkel short ügyleteket, nem szerezhet részvénypiaci vagy árupiaci kitettséget, nem köthet értékpapír-kölcsönzési megállapodást, nem köthet repomegállapodást, nem végezhet készpénzkölcsönzést, mivel ezek az eszköztípusok és gyakorlatok aláásnák likviditási profilját. A 9–13. cikkek tovább ismertetik azon négy eszközkategória elfogadhatósági feltételeit, amelybe a PPA befektethet. A 13. cikk szabályai azt kívánják biztosítani, hogy a fordított repomegállapodás részeként kapott biztosíték kellően likvid legyen ahhoz, hogy szükség esetén gyors értékesítést tegyen lehetővé.

A 14. cikk az elfogadható befektetési eszközök diverzifikációjával kapcsolatos, minden PPA által betartandó részletes szabályokat határozza meg, például annak felső korlátait, hogy egy kibocsátó mekkora részarányt képviselhet a PPA kezelt eszközeiben, valamint hogy a PPA-nak mekkora lehet a maximális kockázati kitettsége egyetlen másik féllel szemben. A 15. cikk azt állapítja meg, hogy egy PPA (mint befektető) egy kibocsátó eszközeiből legfeljebb mennyit tarthat (koncentrációs határérték). A külső minősítések mechanikus alkalmazásának csökkentése érdekében, a 16–19. cikkek részletes szabályokat tartalmaznak a PPA befektetési eszközei hitelminőségének belső értékeléséről. A 20. cikk leírja a belső minősítési eljárást szabályozó irányítási követelményeket, különösen a felső vezetés szerepét.

3.4.3. III. fejezet – A PPA-k kockázatkezelésére vonatkozó kötelezettségek (21-25. cikk)

A III. fejezet olyan kockázatkezelési szempontokkal foglalkozik, mint a PPA eszközeinek lejárati szerkezete és likviditási profilja, a megbízáson alapuló minősítés, az ún. „ismerd az ügyfeled” elv, valamint a PPA által kötelezően bevezetendő stressztesztelés.

A súlyozott átlagos lejáratra (WAM) és a súlyozott átlagos élettartamra (WAL) vonatkozó új szabályok – a napi és heti lejáratú eszközökre vonatkozó követelményekkel együtt – fontos elemei a likviditási profil növelésének, így annak, hogy a PPA képes legyen eleget tenni a befektetők visszaváltási kérelmeinek. A 21. cikk fontos rendelkezést tartalmaz a lejárati profilról, amelynek a rövid lejáratú PPA-nak meg kell felelnie. A 22. cikk kapcsolódó szabályokat tartalmaz azon standard PPA-kra vonatkozóan, amelyek a rövid lejáratú PPA-knál hosszabb lejáratú eszközökbe fektetnek. A standard PPA-k eltérő futamidő-korlátokkal (eltérő WAL és WAM) rendelkeznek, valamint alacsonyabb diverzifikációs korlátot alkalmazhatnak az ugyanazon szervezet által kibocsátott PPA-kba irányuló befektetésekre. E jellemzők megfelelnek a standard PPA-k azon célkitűzéseinek, hogy az irányadó pénzpiaci kamatlábaknál némileg magasabb hozamot kínáljanak. A PPA-k e kategóriájának tulajdonságai azzal is összeegyeztethetők, hogy a standard PPA-kat nem lehet állandó nettó eszközértékű PPA-ként kezelni (22. cikk (5) bekezdés), ezért kevésbé vannak kitéve tömeges pénzkiáramlásnak.

A 23. cikk megakadályozza, hogy a PPA külső hitelminősítésre adjon megbízást vagy ilyet finanszírozzon, így kiegészíti a 16–19. cikkek belső minősítésre vonatkozó szabályait. A 24. cikk bevezeti az „ismerd az ügyfeledet” követelményeit. E szabályoknak az a céljuk, hogy a

PPA-k jobban előreláthassák a visszaváltási ciklusokat. A 25. cikk a stressztesztelésre vonatkozó szabályokat tartalmazza.

3.4.4. IV. fejezet – Értékelési szabályok (26-28. cikk)

A IV. fejezet a PPA-k befektetési eszközeinek értékelésével, valamint a PPA egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközértékének kiszámításával foglalkozik.

A 26–28. cikk szabályokat tartalmaz arról, hogy egy PPA-nak hogyan kell értékelni saját befektetési eszközeit, hogyan kell kiszámítania a PPA egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközértékét, valamint a kétféle értékelés gyakoriságáról. Noha az általános szabály alapján a piaci árazás részesítendő előnyben, a PPA-k modellalapú árazást is alkalmazhatnak, amennyiben nincs lehetőség a piaci árazásra, vagy a piaci adatok nem megfelelő minőségűek. Kizárólag az állandó nettó eszközértékű PPA-knak van lehetőségük arra, hogy eszközeiket az amortizált bekerülési értéken is értékelhessék. A nettó eszközérték kiszámításához kiválasztott módszer különösen a PPA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek kibocsátásakor vagy visszaváltásakor fontos (26. cikk).

3.4.5. V. fejezet – Az állandó nettó eszközértékű PPA-kra vonatkozó specifikus követelmények (29–34. cikk)

Az V. fejezet külön követelményeket tartalmaz azon PPA-kra vonatkozóan, amelyek az amortizált bekerülési értéken értékelik eszközeiket, illetve egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközértéket hirdetnek, vagy az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközértéket a legközelebbi százalékpontra kerekítik; e PPA-k az úgynevezett állandó nettó eszközértékű PPA-k.

A 29. cikk külön engedélyezési követelményeket tartalmaz kizárólag azon PPA-kra vonatkozóan, amelyek az amortizált bekerülési értéken értékelik eszközeiket, vagy pedig egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközértéket hirdetnek, vagy a legközelebbi százalékpontra kerekítik az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközértéküket. Ezeknek az állandó nettó eszközértékű PPA-knak puffert kell létrehozniuk és állandóan fenntartaniuk, amelynek összege eszközeik összértékének legalább 3%-a. A 30. cikk a puffer (a továbbiakban: NAV-puffer) képzését, a 31. cikk pedig működését írja le. Legfontosabbként a 31. cikkben szereplő szabály előírja, hogy a NAV-puffert csak az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközérték és a jegy vagy részvény „valós” értéke közötti különbözet ellentételezésére lehet felhasználni. Továbbá, a 31. cikk szabályokat tartalmaz arról, hogy mikor kell terhelni a NAV-puffert, és mikor lehet arra jóváírni. Végül a 32–34. cikkek a puffer feltöltésére vonatkozó kötelezettséget, valamint az annak elmulasztásával járó következményeket tartalmazzák.

3.4.6. VI. fejezet – Külső támogatás (35-36. cikk)

A VI. fejezet szabályokat tartalmaz a külső támogatásról. Meghatározza azt a szabályt, hogy az állandó nettó eszközértékű PPA-k csak a NAV-pufferen keresztül részesülhetnek külső támogatásban, míg a többi PPA főszabályként nem részesülhet külső támogatásban.

A 35. cikk ismerteti, hogy mi értendő külső támogatáson, és nem kimerítő jelleggel felsorolja a külső támogatás példáit. E cikk kettős célt követ: egyrészt azt kívánja biztosítani, hogy valamennyi „szponzori” támogatást a 31. cikkben előírt átlátható mechanizmuson keresztül nyújtsanak az állandó nettó eszközértékű PPA számára az előzetesen létrehozott NAV-puffer igénybevételével, másrészt azt, hogy amennyiben más típusú PPA-nak nyújtanak szponzori támogatást, azt az illetékes hatóságok csak a pénzügyi stabilitás fenntartásához kapcsolódó olyan kivételes körülmények között engedélyezzék, amelyek indokolják ad hoc szponzori támogatás nyújtását (36. cikk).

3.4.7. VII. fejezet – Átláthatósági követelmények (37-38. cikk)

A VII. fejezet átláthatósági szabályokat tartalmaz a PPA-k befektetők felé történő hirdetéséről, valamint követelményeket az illetékes hatóságok felé történő jelentéstételre vonatkozóan.

A 37. cikk különös átláthatósági követelményeket tartalmaz. A 38. cikk jelentéstételi követelményeket állapít meg az összes PPA-ról, amelyeket a 2009/65/EK és 2011/61/EU irányelv szerinti követelmények mellett kell alkalmazni.

3.4.8. VIII. fejezet – Felügyelet (39–42. cikk)

A VIII. fejezet a PPA-k felügyeletére alkalmazandó szabályokat tartalmazza: A 39. cikk ismerteti a PPA illetékes hatóságainak és a PPA kezelőjének szerepét. A 40. cikk megállapítja, hogy az illetékes hatóságoknak az ÁÉKBV- és ABAK-irányelv szerinti hatásköreit a javasolt rendeletre hivatkozással is gyakorolni kell. A 41. cikk az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA) hatáskörére vonatkozik, a 42. cikk pedig a hatóságok közötti együttműködésről rendelkezik.

3.4.9. IX. fejezet – Záró rendelkezések (43–46. cikk)

A IX. fejezet egyrészt a PPA-ként működő, már létező ÁÉKBV-k és ABA-k kezelésére vonatkozó szabályokat tartalmaz annak érdekében, hogy biztosítsa a PPA-kra vonatkozó új szabályoknak való megfelelésüket, másrészt felülvizsgálati záradékról rendelkezik a NAV-pufferek bizonyos állandó nettó eszközértékű PPA-kra történő alkalmazására vonatkozóan. A 43. cikk kimondja, hogy az állandó nettó eszközértékű PPA fogalommeghatározásában foglalt kritériumokat teljesítő már létező ÁÉKBV-knak és ABA-knak fokozatosan kell létrehozniuk a NAV-puffert. A 45. cikk kimondja, hogy e rendelet hatálybalépése után három évvel felül kell vizsgálni a NAV-puffer olyan állandó nettó eszközértékű PPA-kra történő alkalmazását, amelyek portfólióikat tagállamok által kibocsátott vagy garantált kötvényekbe koncentrálják.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A PPA-k megreformálásával kapcsolatos munkára az ESMA-val szoros koordinációban került sor. Az alapkezelés területének bizottsági szakértői rendszeres konzultáltak az ESMA-n belüli kollégáikkal; mind a PPA-król szóló operatív munkacsoport, mind pedig az ESMA-n belül létrehozott befektetéskezelői szolgáltatásokról szóló állandó bizottság keretében.

Az ESMA felfüggesztette a PPA-kal foglalkozó munkát, mivel a Bizottság bejelentette azon szándékát, hogy jogalkotási javaslatot terjeszt elő e területen, többek között az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága (a továbbiakban: CESR) és az ESMA már meglévő, PPA-król szóló iránymutatásában foglalt egyes elvek elsődleges joganyagba történő beillesztésével. E felfüggesztés azután történt, hogy az ESMA már megkezdte az alternatív minősítési módszerekkel kapcsolatos munkaterületet. E munkaterületet a hitelminősítő ügynökségek által a pénzpiaci eszközökről készített hitelminősítések helyettesítése céljából kezdték meg. Az ESMA felfüggesztette e munkaterületet, hogy megvárja azt a formális megbízást, amelyet a tervezett jogszabály értelmében e munkához fog kapni. Továbbá, a PPA-k konvergenciájának megteremtésére irányuló igyekezetei részeként az ESMA már megkezdte a felügyeleti gyakorlatok adatbázisának létrehozását, valamint a meglévő iránymutatásokhoz való csatlakozást.

Így az ESMA már jó helyzetben van ahhoz, hogy ellássa a javasolt rendelet szerinti feladatát; mindez a munka már a Bizottság PPA-król szóló javaslata előtt megkezdődött.

A fenti körülmények miatt a Bizottság nem tárt fel uniós költségeket érintő hatásokat. A fentiek fényében az ESMA-nak nem lesz szüksége többletfinanszírozásra és további

álláshelyekre ahhoz, hogy ellássa a javasolt jogszabály által ráruházott feladatokat, azaz alternatív minősítési módszertan kifejlesztését és a jóváhagyott PPA-k adatbázisának létrehozását. Ahogyan azt ismertettük, e feladatok már részei az ESMA-n belüli kellően létrehozott munkaágaknak.

A PPA-k területére vonatkozó operatív szabályok további megfogalmazása ugyancsak máris beletartozik az ESMA meglévő felelősségeinek hatályába. Az ÁÉKBV-alapok területének felügyeletére és a szabályozási konvergencia megteremtésére irányuló átfogó feladatának részeként az ESMA már biztosított személyzeti erőforrást a PPA-khoz kapcsolódó politikaalakításhoz és felügyeleti eszközök fejlesztéséhez; a PPA-k az alapok olyan sajátos kategóriái, amelyeket ÁÉKBV-ként vagy ABA-ként szabályoznak.

Ezen igyekezetek megtételekor a CESR, azaz az ESMA elődje, 2010 májusában kiterjedt iránymutatást bocsátott ki a PPA-król (CESR 10/049).

2012-ben az ESMA nagy erőforrás-igényű partneri felülvizsgálati eljárást indított annak értékelésére, hogy a tagállamok a gyakorlatban hogyan alkalmazzák az iránymutatást (az iránymutatást 12 tagállam alkalmazta, 8 pedig nem ültette át szabályozási gyakorlatába).

2013-ban a PPA-król szóló iránymutatást részletes kérdés-válaszokkal egészítették ki.

2013/0306 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a pénzpiaci alapokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[2],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A pénzpiaci alapok (a továbbiakban: PPA-k) rövid távú finanszírozást nyújtanak pénzügyi intézmények, vállalatok és kormányok számára. Ezen intézmények finanszírozásán keresztül hozzájárulnak az európai gazdaság finanszírozásához.

(2) A keresleti oldalon a PPA-k olyan rövid távú készpénzkezelési eszközt jelentenek, amelyek magas fokú likviditást, diverzifikációt, és a befektetett alaptőke piaci hozammal kombinált értékállóságát biztosítják. A PPA-kat főleg azon vállalkozások használják, amelyek készpénztöbbletüket rövid távon kívánják befektetni. A PPA-k ezért kulcsfontosságú kapcsolatot képviselnek a rövid távú pénzkereslet és -kínálat között.

(3) A pénzügyi válság eseményei a PPA-k számos olyan jellemzőjére világítottak rá, amelyek kiszolgáltatottá teszik e szervezeteket a pénzügyi piacok nehézségei idején, és ezáltal a pénzügyi rendszerben terjesztik vagy felerősítik a kockázatokat. Amikor elkezd csökkenni azon eszközök ára, amelybe a PPA-k pénzüket befektették, különösen feszült piaci helyzetben, a PPA-k nem mindig képesek betartani a befektetőknek kibocsátott jegyek vagy részvények azonnali visszaváltására és értékállóságára vonatkozó ígéretüket. E helyzet a visszaváltási kérelmek hirtelen megugrását okozhatja, amely potenciálisan messzemenő makroökonómiai következményekkel jár.

(4) A jelentős visszaváltási kérelmek arra kényszerítik a PPA-kat, hogy befektetési eszközeik egy részét az árak esése közepette értékesítsék, amivel csak táplálják a likviditási válságot. Ilyen körülmények mellett a pénzpiaci kibocsátóknak súlyos finanszírozási nehézségekkel kell szembenézniük, ha kereskedelmi értékpapírjaik és egyéb pénzpiaci eszközeik piaca elapad. A rövid távú finanszírozási piacon továbbgyűrűző fertőzés így közvetlen és lényeges kockázatot jelent a pénzügyi

[2] HL C […], […], […] o.

intézmények, a vállalatok és a kormányok, azaz végső soron az egész gazdaság finanszírozása számára.

(5) Az eszközkezelők – a szponzorok segítségével – diszkrecionális támogatást nyújthatnak PPA-ik likviditásának és stabilitásának megőrzése érdekében. A szponzorok gyakran attól való félelmükben kényszerülnek értéket vesztő PPA-ik támogatására, hogy hírnevük veszélybe kerülhet, és a pánik más tevékenységeikre is átterjedhet. Az alap nagyságától és a visszaváltás iránti nyomás mértékétől függően a szponzori támogatás olyan méretet ölthet, amely meghaladja a szponzor azonnal rendelkezésre álló tartalékokait. Ezért fontos egységes keretszabályokat alkotni a szponzorcsődök megelőzése, és a PPA-kat szponzoráló egyéb szervezetek átfertőződésének elkerülése érdekében.

(6) Annak érdekében, hogy a PPA-k ellenállóképességének növelésével, valamint a továbbterjedés csatornáinak korlátozásával jobban megőrizhessük a belső piac integritását és stabilitását, szabályokat kell meghatározni a PPA-k működésére, és különösen a PPA-k portfólióinak összetételére vonatkozóan. Unió-szerte egységes szabályokra van szükség annak biztosításához, hogy a PPA-k haladéktalanul képesek legyenek eleget tenni a befektetők visszaváltási igényeinek, különösen feszült piaci helyzetben. A PPA-k portfóliója tekintetében is egységes szabályokra van szükség annak biztosításához, hogy a PPA-k megbirkózhassanak a befektetők jelentős csoportja által nagy tömegben és hirtelen benyújtott visszaváltási kérelmekkel.

(7) Egységes PPA-szabályokra van továbbá szükség a pénzügyi intézmények, a rövid lejáratú hitelpapírok vállalati kibocsátói, valamint a kormányok rövid távú finanszírozási piaca zavartalan működésének biztosításához. Ezekre azért is szükség van, hogy egyenlő bánásmódot biztosítsunk a PPA-k befektetői számára, valamint elkerülhessük azt, hogy a kései visszaváltóknak további károkat kelljen elszenvedniük, ha a visszaváltásokat ideiglenesen felfüggesztik, vagy a PPA-t felszámolják.

(8) Rendelkezni kell a PPA-khoz kapcsolódó prudenciális követelmények összehangolásáról olyan egyértelmű szabályok meghatározásával, amelyek Európa-szerte közvetlen kötelezettségeket szabnak a PPA-k és kezelőik számára. Ez Unió-szerte megerősítené a PPA-k, mint a kormányok és a vállalati szektor rövid távú finanszírozási forrásának szerepét. Biztosítaná egyúttal azt is, hogy a PPA-k az uniós ipar készpénzkezelési igényeit kielégítő, megbízható eszközök maradjanak.

(9) Az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága (CESR) iránymutatásokat fogadott el a PPA-kra vonatkozóan, hogy egyenlő minimális versenyfeltételeket biztosítson az Unióban működő PPA-k számára; ezen iránymutatásokat egy évvel hatálybalépésük után mindössze 12 tagállam hajtotta végre, ami arra utal, hogy továbbra is eltérő nemzeti szabályok vannak érvényben. Amint az a pénzügyi válság alatt is beigazolódott, a különféle nemzeti megközelítések nem tudják orvosolni az Unió pénzpiacainak gyenge pontjait, és nem képesek enyhíteni a tovagyűrűző hatásokat, ami veszélyezteti a belső piac működését és stabilitását. A PPA-k közös szabályainak ezért magas szintű befektetői védelmet kell biztosítaniuk, valamint meg kell előzniük és enyhíteniük kell a PPA-k befektetőinek esetleges pánikszerű magatartásából fakadó potenciális fertőzésveszélyt.

(10) PPA-szabályokat meghatározó rendelet hiányában fennáll a veszélye annak, hogy a tagállamok nemzeti szinten a jövőben is eltérő intézkedéseket fogadnak el, amelyek a továbbiakban is jelentősen torzíthatják a versenyt, és jelentős különbségeket eredményezhetnek az alapvető befektetésvédelmi előírásokban. A portfólió összetételére, az elfogadható eszközökre, lejáratukra, likviditásukra és

diverzifikációjukra, valamint a pénzpiaci eszközök kibocsátóinak hitelminősítésére vonatkozó eltérő követelmények a befektetők különböző szintű védelmét eredményezik, mivel a PPA-k befektetési ajánlataihoz más és más kockázat társul. Amennyiben nem sikerül egységes, szigorú szabályokat alkalmazni a belső piacon működő PPA-kra vonatkozóan, akkor nem biztosított a befektetők egységes védelme, és a befektetők különböző mértékű ösztönzést kapnak arra, hogy befektetéseiket visszaváltva befektetői pánikot okozzanak. Nélkülözhetetlen ezért egységes szabályok elfogadásával megakadályozni, hogy az esetleges fertőzés átterjedjen a rövid távú finanszírozási piacra és a pénzügyi piacok szponzoraira, hiszen ez jelentősen veszélyeztetné az Unió pénzügyi piacának stabilitását.

(11) A PPA-król szóló új szabályok szorosan kapcsolódnak a 2009/65/EK irányelvhez[3] és a 2011/61/EU irányelvhez[4], mivel ezek képezik az Unióban működő PPA-k létrehozását, irányítását és forgalmazását szabályozó jogi keretet.

(12) Az Unióban a kollektív befektetési vállalkozások működhetnek átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásként (a továbbiakban: ÁÉKBV), amelyet a 2009/65/EK irányelv alapján engedélyezett ÁÉKBV-kezelő vagy befektetési vállalkozás kezel, vagy alternatív befektetési alapként (a továbbiakban: ABA), amelyet a 2011/61/EU irányelv alapján engedélyezett vagy nyilvántartásba vett alternatívbefektetésialap-kezelő (a továbbiakban: ABAK) irányít. A PPA-kra vonatkozó új szabályok kiegészítik a fenti irányelveket. A PPA-kra vonatkozó új egységes szabályokat tehát a 2009/65/EK és a 2011/61/EU irányelvekben meghatározottak mellett kell alkalmazni. A 2009/65/EK irányelv VII. fejezetében meghatározott számos, az ÁÉKBV-k befektetési politikájára vonatkozó szabályt ugyanakkor kimondottan nem kell alkalmazni, és a PPA-kra vonatkozó új egységes rendelkezésekben specifikus termékszabályokat kell megállapítani.

(13) Összehangolt szabályokat kell alkalmazni azon kollektív befektetési vállalkozásokra, amelyek a PPA-khoz hasonló jellemzőkkel rendelkeznek. Kötelezően eleget kell tenniük a PPA-kra vonatkozó új szabályoknak azoknak az ÁÉKBV-knak és ABA-knak, amelyek rövid lejáratú eszközökbe – például pénzpiaci eszközökbe vagy betétekbe – fektetnek, vagy pusztán azzal a céllal kötnek fordított repomegállapodásokat vagy egyes származtatott ügyleteket, hogy az alap más befektetéseivel kapcsolatos kockázatokat fedezzék, és amelyek célja, hogy a pénzpiaci kamatlábaknak megfelelő hozamot nyújtsanak, vagy megőrizzék a befektetés értékét.

(14) A PPA-k sajátossága egyrészt abból fakad, hogy milyen eszközökbe fektetnek, másrészt abból, hogy mi a céljuk. A pénzpiaci kamatlábaknak megfelelő hozam nyújtására és a befektetés értékének megőrzésére irányuló célkitűzés nem zárják ki kölcsönösen egymást. Valamely PPA követheti e két célkitűzés egyikét vagy akár egyszerre mindkettőt.

(15) A pénzpiaci kamatlábaknak megfelelő hozam biztosítását tág értelemben kell venni. A várt hozamot nem kell tökéletesen összehangolni az EONIA, Libor, Euribor vagy más vonatkozó pénzpiaci kamatlábakkal. Valamely ÁÉKBV vagy ABA attól még nem

---

[3] Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/65/EGK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról(HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

[4] Az Európai Parlament és a Tanács 2011. június 8-i 2011/61/EU irányelve az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

kerül ki az új egységes szabályok hatálya alól, ha a pénzpiaci kamatlábnál kissé magasabb hozamot kíván biztosítani.

(16) A befektetés értékének megőrzésére irányuló célkitűzésen nem kell az alap által ígért tőkegaranciát érteni. Úgy kell érteni, mint az ÁÉKBV vagy az ABA egyik célkitűzését. A befektetések értékének csökkenése nem jelenti azt, hogy a kollektív befektetési vállalkozás megváltoztatta volna a befektetés értékének megőrzésére irányuló célkitűzését.

(17) Fontos, hogy a hatóságok a PPA-k tulajdonságaival bíró ÁÉKBV-ket és ABA-kat PPA-ként azonosítsák, és kifejezetten ellenőrizzék, hogy képesek-e arra, hogy folyamatosan megfeleljenek az új, közös PPA-szabályoknak. E célból az illetékes hatóságoknak engedélyezniük kell a PPA-k működését. Az ÁÉKBV-k esetében a PPA-ként való engedélyezést az ÁÉKBV-ként való engedélyezés részévé kell tenni, a 2009/65/EK irányelvben biztosított harmonizált eljárásoknak megfelelően. Ami az ABA-kat illeti, mivel azok nem tartoznak a 2011/61/EU irányelv szerinti összhangolt engedélyezési és felügyeleti eljárások hatálya alá, közös engedélyezési alapszabályokat kell biztosítani a már meglévő összehangolt ÁÉKBV-szabályok mintájára. Ezen eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy a PPA-ként engedélyezett ABA kezelője a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett alternatívbefektetésialap-kezelő legyen.

(18) Annak biztosítása érdekében, hogy az új, közös PPA-szabályok a PPA-k jellemzőivel bíró összes kollektív befektetési vállalkozásra kiterjedjenek, azon kollektív vállalkozások esetében, amelyek nem felelnek meg e rendelet szabályainak, meg kell tiltani a „pénzpiaci alap” megnevezés vagy egyéb olyan kifejezés használatát, amely azt sugallja, hogy a kollektív befektetési vállalkozás a PPA-k jellemzőivel bír. A PPA-kra vonatkozó szabályok kikerülése érdekében az illetékes hatóságoknak felügyelniük kell az illetékességi területükön létrehozott vagy forgalmazott kollektív befektetési vállalkozások piaci gyakorlatait annak ellenőrzése érdekében, hogy nem élnek-e vissza a pénzpiaci alap megnevezéssel, vagy nem sugallják-e azt, hogy PPA-k az új szabályozási keretet betartása nélkül.

(19) A PPA-kra alkalmazandó új szabályoknak a 2009/65/EK és a 2011/61/EU irányelv, valamint a végrehajtásukra elfogadott jogi aktusok által létrehozott meglévő szabályozási keretre kell épülniük. Ezért a PPA-kat érintő termékszabályokat a meglévő uniós jogszabályokban meghatározott termékszabályok mellett kell alkalmazni, kivéve ha kimondottan kikötik, hogy utóbbiak nem alkalmazandók. Továbbá, a meglévő keretben megállapított kezelési és forgalmazási szabályokat a PPA-kra is alkalmazni kell, figyelembe véve, hogy ÁÉKBV-ről vagy ABA-ról van-e szó. A fentihez hasonlóan, a 2009/65/EK és a 2011/61/EU irányelvekben megállapított, a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtásra és a letelepedés szabadságára vonatkozó szabályokat hasonlóképpen alkalmazni kell a PPA-k határokon átnyúló tevékenységeire.

(20) Mivel az ÁÉKBV-k és az ABA-k olyan különféle jogi formákat ölthetnek, amelyek nem feltétlenül ruházzák fel őket jogi személyiséggel, a PPA-kat fellépésre felszólító rendelkezéseket a PPA kezelőjére vonatkozóként kell értelmezni azokban az esetekben, amikor a PPA-t olyan ÁÉKBV-ként vagy ABA-ként hozták létre, amely saját jogi személyiség hiányában önmagában nem léphet fel.

(21) A PPA-k portfoliójára vonatkozó szabályok előírják azon eszközkategóriák egyértelmű azonosítását, amelyekbe a PPA-k fektethetnek, valamint azt, hogy milyen feltételek mellett elfogadhatóak. A PPA-k integritásának biztosítása érdekében

kívánatos továbbá megtiltani, hogy a PPA-k olyan pénzügyi tranzakciókba bocsátkozzanak, amelyek veszélyeztetik befektetési stratégiájukat és célkitűzéseiket.

(22) A pénzpiaci eszközök hagyományosan a pénzpiacon forgalmazott átruházható eszközök, például kincstárjegyek, önkormányzati kötvények, letéti jegyek, kereskedelmi értékpapírok, bankelfogadványok, valamint közepes és rövid futamidejű kötvények. Ezek csak akkor fogadhatók el PPA általi befektetésre, ha megfelelnek a futamidőkorlátoknak, és a PPA magas hitelminőségűnek tekinti őket.

(23) Az eszközfedezetű kereskedelmi értékpapír elfogadható pénzpiaci eszközöknek tekinthető, amennyiben további követelményeknek tesz eleget. Mivel a válság alatt egyes értékpapírosítások kimondottan instabilak voltak, futamidőkorlátokat, valamint a mögöttes eszközökre vonatkozó minőségkritériumokat kell megállapítani. A mögöttes eszközök nem minden kategóriája fogadható el, mivel egyesek sokkal nagyobb mértékben voltak instabilak, mint mások. Ezért a mögöttes eszközöknek kizárólag olyan, rövid lejáratú hitelviszonyt megtestesítő eszközökből kell állniuk, amelyeket vállalatok bocsátottak ki üzleti tevékenységük során; ilyenek például vevőkövetelések. Nem fogadhatóak el a gépjárműhitelek vagy -lízingek, gép- és berendezéslízingek, fogyasztói hitelek, lakóingatlan jelzáloghitelek, hitelkártya-követelések, továbbá az áruk vagy szolgáltatások fogyasztók általi megvásárlásához vagy finanszírozásához kapcsolódó egyéb eszközök. Az ESMA-t meg kell bízni azzal, hogy dolgozzon ki jóváhagyásra a Bizottság elé terjesztendő szabályozástechnikai standardtervezeteket egyrészt azon feltételek és körülmények tekintetében, amelyek mellett és között a mögöttes kitettség vagy a kitettségek poolja kizárólag hitelviszonyt megtestesítő vállalati értékpapírokból állónak tekintethető, másrészt azon feltételek és számszerű küszöbértékek tekintetében, amelyek mellett a hitelviszonyt megtestesítő vállalati értékpapírok magas hitelminőségűnek és likvidnek tekintenthetők.

(24) Valamely PPA akkor fektethet betétbe, ha bármikor képes kivenni a pénzt. A pénz kivételének tényleges lehetőségét akadályozná, ha az idő előtti pénzkivételért kiszabott büntetés meghaladja a pénzkivétel előtt szerzett kamatot. Ezért a pénzpiai alapnak ügyelnie kell arra, hogy ne helyezzen el betétet olyan hitelintézménynél, amely az átlagon felüli büntetést ír elő, vagy ne helyezzen el túlságosan magas büntetéssel járó túl hosszú futamidejű betéteket.

(25) A PPA-befektetésre elfogadható származtatott pénzügyi eszközök csak a kamatkockázat és a devizaárfolyam-kockázat fedezésére szolgálhatnak, és mögöttes eszközeik csak kamatlábak, devizaárfolyamok vagy ezeket képviselő indexek lehetnek. Más célra szolgáló vagy más mögöttes eszközhöz kötődő származtatott eszközök felhasználása tilos. A származtatott eszközöket csak az alap stratégiájának kiegészítéseként lehet felhasználni, nem pedig az alap célkitűzéseinek elérést szolgáló fő eszközként. Amennyiben valamely PPA az alap pénznemétől eltérő pénznemben meghatározott eszközökbe fektet, a PPA kezelőjének – többek között származtatott eszközök útján – fedeznie kell a teljes devizaárfolyam-kockázati kitettséget.

(26) A PPA-k a fordított repomegállapodásokat a készpénztöbblet nagyon rövid távú befektetési eszközeként használhatják, feltéve, hogy pozíciójuk teljes mértékben biztosítékkal fedezett. A befektetők érdekeinek védelme céljából biztosítani kell, hogy a fordított repomegállapodások keretében nyújtott biztosíték magas minőségű legyen. A PPA nem alkalmazhat semmilyen egyéb hatékony portfóliókezelési technikát – többek között értékpapír-kölcsönzést sem –, mivel azok hátráltathatják a PPA befektetési célkitűzéseinek megvalósítását.

(27) A PPA-k általi kockázatvállalás korlátozása érdekében kulcsfontosságú a partnerkockázat csökkentése a pénzpiai alapok portfóliójára alkalmazott egyértelmű diverzifikációs követelmények révén. E célból arra is szükség van, hogy a fordított repomegállapodások teljes mértékben fedezettek legyenek, és hogy a működési kockázat korlátozása érdekében a fordított repomegállapodások egyetlen partnere se képviseljen a PPA eszközeinek 20%-ánál nagyobb arányt. Az összes tőzsdén kívüli származtatott ügyletre alkalmazni kell a 648/2012/EU rendeletet[5].

(28) Prudenciális okokból, valamint annak elkerülése céljából, hogy a PPA jelentős befolyást gyakoroljon a kibocsátó irányítására, el kell kerülni, hogy a PPA túlságosan magas koncentrációt szerezzen az ugyanazon kibocsátó által kibocsátott eszközökben.

(29) A PPA felelős azért, hogy magas minőségű elfogadható eszközökbe fektessen. Ezért a PPA-nak prudens és szigorú belső értékelési eljárással kell meghatároznia azon pénzpiaci eszközök hitelminőségét, amelyekbe befektetni szándékozik. Összhangban azon uniós jogszabályokkal, amelyek korlátozni kívánják a hitelminősítések túlzott figyelembevételét, fontos, hogy az elfogadható eszközök minőségének értékelésekor a PPA-k ne támaszkodjanak automatikusan a hitelminősítő intézetek által kibocsátott hitelminősítésekre. E célból a PPA-nak belső minősítési rendszert kell meghatároznia összehangolt minősítési skála és belső értékelési eljárás alapján.

(30) Ahhoz, hogy a PPA-k kezelői ne használhassanak különböző értékelési kritériumokat egy pénzpiaci eszköz hitelkockázatának értékeléséhez, és így ne társítsanak különböző kockázati jellemzőket ugyanazon eszközhöz, alapvető fontosságú, hogy a kezelők ugyanazon kritériumokat vegyék alapul. E célból a minősítési kritériumokat pontosan meg kell határozni, és össze kell hangolni. A belső minősítési kritériumok között szerepelnek többek között az eszköz kibocsátójával kapcsolatos mennyiségi adatok (például pénzügyi mutatószámok, a mérlegdinamika, nyereségességi iránymutatások), amelyeket fel kell mérni, és össze kell vetni az iparág hasonló szereplőinek és csoportjainak hasonló adataival; továbbá az eszköz kibocsátójával kapcsolatos minőségi mutatók (például az igazgatás hatékonysága, vállalatstratégia), amelyeket annak meghatározása tekintetében vizsgálnak meg, hogy a kibocsátó átfogó stratégiája nem csorbítja-e jövőbeni hitelminőségét. A legmagasabb belső minősítéseknek azt kell tükrözniük, hogy az eszköz kibocsátójának hitelminősége mindenkor a lehető legmagasabb szinten marad.

(31) Átlátható és koherens belső minősítési rendszer kifejlesztése érdekében a kezelőnek dokumentálnia kell a belső értékeléshez alkalmazott eljárásokat. Ennek biztosítania kell, hogy az eljárás olyan világos szabályokat kövessen, amelyeket ellenőrizni lehet, és hogy az alkalmazott módszertanokat kérésre megküldjék az érdekelt felek számára.

(32) A PPA portfóliókockázatának csökkentése érdekében fontos futamidőkorlátokat megállapítani, a maximális megengedhető súlyozott átlagos lejárat (WAM) és súlyozott átlagos élettartam (WAL) előírásával.

(33) A gyakorlatban a WAM mutatót használják a PPA változó pénzpiaci kamatlábakra való érzékenységének mérésére. A WAM meghatározásakor a kezelőknek figyelembe kell venniük a származtatott pénzügyi ügyletek, a betétek és a fordított repomegállapodások hatását, és tükrözniük kell, hogy ezek milyen hatást gyakorolnak a PPA kamatkockázatára. Amikor egy PPA swapügyletbe bocsátkozik a célból, hogy

[5] Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 648/2012/EU rendelete a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

rögzített kamatozású értékpapírban szerezzen kitettséget változó kamatozású helyett, ezt figyelembe kell venni a WAM meghatározásánál.

(34) A WAL mutató a hitelkockázat mérésére használatos, mivel minél későbbre halasztott a tőke visszafizetése, annál nagyobb a hitelkockázat. A WAL-t használják továbbá a likviditási kockázat korlátozására is. A WAM számításával szemben a WAL változó kamatozású értékpapírok és strukturált pénzügyi eszközök tekintetében történő számításához nem használható a kamatmegállapítás napja, hanem csak a pénzügyi eszköz feltüntetett végső lejárata. A WAL kiszámításához használt lejárat a jogszerű visszaváltás napjáig hátralévő futamidő, mivel ez az egyetlen olyan időpont, amikorra a kezelő társaság biztos lehet abban, hogy az eszközt visszatérítették. Valamely eszköz tulajdonságait, például az adott időpontokban történő visszaváltás lehetőségét, az ún. put-opciókat, nem lehet figyelembe venni a WAL kiszámításához.

(35) Ahhoz, hogy a PPA jobban szembenézhessen a visszaváltásokkal, és a PPA-k eszközeit ne kelljen komoly diszkonttal likvidálni, a pénzpiai alapoknak folyamatosan rendelkezniük kell napi vagy heti lejáratú likvid eszközök meghatározott minimális összegével. A napi és heti lejáratú eszközök arányának kiszámításához a jogszerű visszaváltás napját kell felhasználni. Figyelembe lehet venni, hogy a kezelőnek rövid határidővel lehetősége van egyes szerződések felbontására. Ha például egy fordított repomegállapodást egy napos határidővel fel lehet bontani, akkor azt napi lejáratú eszköznek kell tekinteni. Ha a kezelőnek lehetősége van arra, hogy egy napos határidővel pénzt vegyen ki egy betéti számláról, akkor azt napi lejáratú eszköznek kell számítani.

(36) Mivel a PPA-k különféle lejáratú eszközökbe fektethetnek, a befektetők számára lehetővé kell tenni a különböző PPA-kategóriák megkülönböztetését. Ezért a PPA-kat rövid lejáratú PPA-nak vagy standard PPA-nak kell minősíteni. A rövid lejáratú PPA-knak az a céljuk, hogy pénzpiaci kamatlábaknak megfelelő hozamot kínáljanak, ugyanakkor a lehető legmagasabb szintű biztonságot nyújtsák a befektetők számára. Rövid WAM-mal és WAL-lal a rövid lejáratú PPA kamatkockázata és hitelkockázata alacsony marad.

(37) A standard PPA-k célja, hogy a pénzpiai hozamoknál kissé magasabb hozamot nyújtsanak, ezért hosszabb lejáratú eszközökbe fektetnek. Továbbá, e felülteljesítés elérése érdekében a PPA-k e kategóriája számára lehetővé kell tenni, hogy portfóliókockázatuk lejárati mutatói, így a súlyozott átlagos lejárat és a súlyozott átlagos élettartam magasabbak legyenek.

(38) A 2009/65/EK irányelv 84. cikkében megállapított szabályok alapján az ÁÉKBV PPA-k kezelőinek lehetőségük van arra, hogy kivételes esetekben, amennyiben a körülmények megkövetelik, ideiglenesen felfüggesszék a visszaváltást. A 2011/61/EU irányelv 16. cikkében és a 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet[6] 47. cikkében meghatározott szabályok alapján az ABA PPA-k kezelői különleges rendelkezéseket alkalmazhatnak annak érdekében, hogy megbirkózzanak az alap eszközeinek illikviditásával.

(39) Fontos, hogy a PPA-k kokcázatkezelését ne torzítsák a PPA esetleges minősítése által befolyásolt rövid távú döntések. Ezért a külső minősítések marketingcélra történő felhasználásának megakadályozása érdekében meg kell tiltani, hogy valamely PPA

[6] A Bizottság 2012. december 19-i 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a mentességek, az általános működési feltételek, a letétkezelők, a tőkeáttétel, az átláthatóság és a felügyelet tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 83., 2013.3.22., 1. o.).

vagy kezelője kérje a PPA hitelminősítő ügynökség általi minősítését. A PPA-nak vagy kezelőjének tartózkodniuk kell továbbá attól, hogy alternatív módszerekkel szerezzék meg a PPA minősítését. Amennyiben a PPA akár a hitelminősítő ügynökség saját kezdeményezésére, akár a PPA-tól vagy kezelőjétől független, nem az ő nevükben fellépő harmadik fél kérésére külső minősítést kap, a PPA kezelőjének tartózkodnia kell attól, hogy a külső minősítéshez társított kritériumokra támaszkodjon. A megfelelő likviditáskezelés érdekében a PPA-knak szilárd elveket és eljárásokat kell kialakítaniuk befektetőik megismerésére. A kezelő által bevezetendő politikáknak elő kell segíteniük a PPA befektetői körének megértését, hogy ezáltal előre lehessen látni az esetleges tömeges visszaváltásokat. Ahhoz, hogy a PPA-nak ne kelljen tömeges visszaváltásokkal szembenéznie, külön figyelmet kell fordítani a PPA befektetési jegyeinek jelentős részét birtokló nagybefektetőkre mint olyan befektetőre, aki egymaga a napi lejáratú eszközök arányánál nagyon arányt képvisel. Ebben az esetben a PPA-nak a szóban forgó befektetőével megegyező arányúra kell növelnie a napi lejáratú eszközök arányát. A kezelőnek lehetőség szerint mindig ismernie kell a befektető kilétét, még akkor is, ha a befektetőt megbízotti számla, portál vagy egyéb közvetett vásárló képviseli.

(40) A prudenciális kockázatkezelés részeként a PPA-knak időszakos stressztesztet kell végezniük. A PPA-k kezelőinek fel kell lépniük azért, hogy szilárdabbá tegyék a PPA-t, amennyiben a stresszteszt gyenge pontokat tár fel.

(41) Az eszközök tényleges értékének tükrözése érdekében a PPA-k eszközeinek értékelése tekintetében a piaci árazás az előnyben részesített módszer. A kezelők nem használhatják a modellalapú árazást, ha a piaci árazással megbízhatóan felmérhető az eszköz értéke, mivel a modellalapú árazás módszere jellemzően kevésbé pontos értékelést biztosít. A piaci árazás általában az olyan eszközök esetében megbízható, mint a kincstárjegyek, az önkormányzati kötvények vagy a közepes és rövid futamidejű kötvények. A kereskedelmi értékpapírok vagy letéti jegyek értékeléséhez a kezelőnek ellenőriznie kell, hogy a másodlagos piac kínál-e pontos árazást. A kibocsátó által ajánlott visszavásárlási ár ugyancsak jó becslésnek tekinthető a kereskedelmi értékpapír értéke tekintetében. Minden egyéb esetben a kezelőnek becsléssel kell megállapítania az értéket, például olyan piaci adatok felhasználásával, mint a hasonló kibocsátások és hasonló kibocsátók hozamai.

(42) Az állandó nettó eszközértékű PPA-knak az a céljuk, hogy megőrizzék a befektetett tőkéjét, ugyanakkor magas fokú likviditást biztosítsanak. Az állandó nettó eszközértékű PPA-k többsége rögzített, például 1 EUR, USD vagy GBP összegben meghatározott egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközértékkel rendelkezik a jövedelem befektetők számára történő elosztásakor. Mások az alap nettó eszközértékébe halmozzák fel a jövedelmet, miközen az eszköz belső értékét állandó értéken tartják.

(43) Sajátosságaik figyelembevétele érdekében az állandó nettó eszközértékű PPA-k számára lehetővé kell tenni, hogy az amortizált bekerülési értéken való elszámolás módszerét is alkalmazhassák az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközérték kiszámítása céljából. Mindazonáltal az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközérték és az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközérték különbözetének mindenkori ellenőrzését biztosítandó, az állandó nettó eszközértékű PPA-nak a piai árazás vagy a modellalapú árazás módszerével is ki kell számítania eszközei értékét.

(44) Mivel a PPA-knak olyan nettó eszközértéket kell közzétenniük, amely az eszközök értékének valamennyi mozgását tükrözi, a közzétett nettó eszközértéket legfeljebb a legközelebbi bázispontra vagy azzal egyenértékű számértékre lehet kerekíteni. Következésképpen a nettó eszközérték adott pénznemben, pl. 1 EUR-ban való közzétételekor az értékmódosítás lépésköze 0,0001 EUR. 100 EUR nettó eszközérték esetében az értékmódosítás lépésköze 0,01 EUR. A PPA csak akkor tehet közzé olyan árat, amely nem követi teljes mértékben az eszközök értékének mozgását, haz állandó nettó eszközértékű PPA-ról van szó. Ebben az esetben a nettó eszközértéket az 1 EUR nettó eszközérték legközelebbi századára lehet kerekíteni (minden 0,01 EUR mozgás).

(45) Az állandó nettó eszközértékű PPA-k napi eszközérték-ingadozásainak kiküszöbölése érdekében, valamint annak lehetővé tétele céljából, hogy az alap egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközértéket kínálhasson, az állandó nettó eszközértékű PPA-nak mindenkor az eszközei legalább 3%-át kitevő NAV-pufferrel kell rendelkeznie. A NAV-puffer az állandó nettó eszközérték fenntartását szolgáló abszorpciós mechanizmus. Az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközérték és az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközérték közötti valamennyi különbséget a NAV-puffer felhasználásával kell semlegesíteni. Piaci stresszhelyzetben, amikor a különbség rohamosan megnövekedhet, eljárással kell biztosítani a teljes igazgatási lánc bevonását. Ez az eszkalációs eljárás lehetővé teszi, hogy a felső vezetés késedelem nélkül orvosló intézkedéseket hozzon.

(46) Mivel az olyan állandó nettó eszközértékű PPA, amely nem tartja fenn NAV-pufferét az előírt szinten, nem képes egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközértéket fenntartani, az alapot kötelezni kell a nettó eszközérték lebegtetésére, és az többé nem minősül állandó nettó eszközértékű PPA-nak. Ezért, amennyiben az eszkalációs eljárás alkalmazása ellenére a NAV-puffer összege egy hónapon át 10 bázisponttal az előírt 3% alatt marad, az állandó nettó eszközértékű PPA automatikusan olyan PPA-vá alakul át, amely nem használhatja az amortizált bekerülési értéken való elszámolást vagy a legközelebbi százalékpontra kerekítést. Amennyiben a puffer feltöltésére engedélyezett hónap lejárta előtt az illetékes hatóság megfelelő indokokat tud felmutatni arra, hogy az állandó nettó eszközértékű PPA nem képes feltölteni a puffert, jogában áll az állandó nettó eszközértékű PPA-t egyéb típusú PPA-vá átalakítani. A NAV-puffer az egyetlen olyan eszköz, amelyen keresztül az állandó nettó eszközértékű PPA külső támogatásban részesülhet.

(47) Amennyiben az állandó nettó eszközértékű PPA-tól eltérő PPA olyan külső támogatásban részesül, amelynek célja a PPA likviditásának vagy stabilitásának biztosítása, vagy amely de facto ilyen hatással jár, az növeli a PPA-szektor és a pénzügyi szektor többi része közötti tovagyűrűzés kockázatát. Az ilyen támogatást nyújtó harmadik feleknek valamilyen érdeke fűződik az ilyen támogatáshoz, vagy azért, mert gazdasági érdek köti őket a PPA-t kezelő társasághoz, vagy pedig el akarják kerülni, hogy hírnevük csorbuljon, ha nevüket a PPA kudarcához társítják. Mivel e harmadik felek nem kötelezik el kimondottan magukat a támogatásnyújtás vagy -garantálás mellett, bizonytalan, hogy nyújtanak-e ilyen támogatást akkor, amikor arra a PPA-nak szüksége van. Ilyen körülmények között a szponzori támogatás egyedi mérlegelésen alapuló jellege fokozza a piaci szereplők bizonytalanságát a tekintetben, hogy ki viseli a PPA esetleges veszteségeit. E bizonytalanság valószínűleg még jobban kiszolgáltatja a PPA-kat a befektetői pániknak pénzügyi zavarok idején, amikor a leghatározottabbak a széles értelemben vett pénzügyi kockázatok, és amikor kétségek merülnek fel a szponzorok helyzetével és azzal kapcsolatban, hogy képesek-e támogatni a hozzájuk kapcsolódó PPA-kat. Ezen okokból a PPA-k nem

támaszkodhatnak külső támogatásra ahhoz, hogy fenntartsák likviditásukat és egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközértékük stabilitását, hacsak a PPA illetékes hatósága nem adott külön engedélyt a külső támogatásra a pénzügyi piacok stabilitásának megőrzése érdekében.

(48) Mielőtt a befektetők PPA-ba fektetnek, egyértelműen tájékoztatni kell őket, hogy rövid lejáratú vagy standard, illetve állandó nettó eszközértékű PPA-ról vagy egyéb PPA-ról van-e szó. A befektetők téves elvárásainak megelőzése érdekében valamennyi értékesítési célú dokumentumban azt is egyértelművé kell tenni, hogy a PPA-k nem garantált befektetési eszközök. Az állandó nettó eszközértékű PPA-knak egyértelműen ismertetniük kell a befektetők számára az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközérték fenntartására alkalmazott puffer-mechanizmust.

(49) Ahhoz, hogy az illetékes hatóságok képesek legyenek feltárni és ellenőrizni a PPA-k piacának kockázatait, illetve reagálni azokra, a PPA-knak részletes információlistát kell benyújtaniuk illetékes hatóságaiknak a 2009/65/EK vagy a 2011/61/EU irányelvekben már előírt beszámolási kötelezettség mellett. Az illetékes hatóságoknak Unió-szerte következetesen kell összegyűjteniük ezen adatokat, hogy megfelelő ismereteket szerezzenek a PPA-k piacának főbb fejleményeiről. Ahhoz, hogy Uniós szinten könnyebb lehessen közösen elemezni a PPA-k piacának potenciális hatásait, a fenti adatokat továbbítani kell az Európai Értékpapír-piaci Hatóságnak (ESMA), amely létrehozza a PPA-k központi adatbázisát.

(50) A PPA illetékes hatóságának ellenőriznie kell, hogy a PPA képes-e folyamatosan eleget tenni e rendelet előírásainak. Mivel az illetékes hatóságokat a 2009/65/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv jelenleg is kiterjedt hatáskörrel ruházza fel, e hatáskör kibővítése szükséges annak érdekében, hogy az a PPA-kra vonatkozó új közös szabályok vonatkozásában is gyakorolható legyen. Az ÁÉKBV vagy ABA illetékes hatóságainak ugyancsak ellenőrizniük kell a PPA-k tulajdonságaival bíró, e rendelet hatálybalépésekor már létező összes kollektív befektetési vállalkozás megfelelőségét.

(51) A Bizottságnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke alapján el kell fogadnia a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat a belső értékelési eljárás területén. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten is – megfelelő konzultációkat folytasson.

(52) A Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 291. cikke alapján és az 1095/2010/EU rendelet[7] 15. cikkével összhangban, végrehajtási aktusokban végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el. Az ESMA-t meg kell bízni azzal, hogy dolgozza ki a Bizottságnak benyújtandó végrehajtás-technikai standardokat az illetékes hatóságoknak szánt PPA-információkat tartalmazó jelentéstételi sablonra vonatkozóan.

(53) Lehetővé kell tenni az ESMA számára, hogy a 2009/65/EK és 2011/61/EU irányelvekben biztosított teljes hatáskörét e rendelet vonatkozásában is gyakorolhassa. Megbízást kap továbbá a szabályozás- és végrehajtás-technikai standardok tervezetének kidolgozására.

[7] Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1095/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

(54) Elengedhetetlen felülvizsgálni e rendeletet annak értékelése céljából, hogy helyénvaló-e mentesíteni az állandó nettó eszközértékű PPA eszközei összértékének legalább 3%-át kitevő tőkepuffer képzésére vonatkozó követelmény alól bizonyos olyan állandó nettó eszközértékű PPA-kat, amelyek befektetési portfólióikat tagállamok által kibocsátott vagy garantált kötvényekbe koncentrálják. Ezért az e rendelet hatálybalépését követő három év alatt a Bizottságnak elemeznie kell az e rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatokat, valamint annak hatását a PPA-khoz kapcsolódó különféle gazdasági szempontokra. A tagállamok által kibocsátott vagy garantált kötvények különálló befektetési kategóriát képviselnek, külön hitel- és likviditási jellemzőkkel. Az állampapírok továbbá kulcsfontosságú szerepet játszanak a tagállamok finanszírozásában. A Bizottságnak értékelnie kell a tagállamok által kibocsátott vagy garantált állampapírok piacának alakulását és egy különleges keret létrehozásának lehetőségét azon PPA-kra vonatkozóan, amelyek befektetéspolitikájukat ezen adósságinstrumentumokra koncentrálják.

(55) A PPA-kra vonatkozó új egységes szabályoknak meg kell felelniük a 95/46/EK irányelv[8] és a 45/2001/EK rendelet[9] rendelkezéseinek.

(56) Mivel e rendelet célkitűzéseit – nevezetesen azt, hogy Unió-szerte egységes prudenciális követelményeket határozzunk meg a PPA-kra egyfelől a PPA-k biztonsága és megbízhatósága, másfelől a pénzpiacok hatékony működése és a különböző érdekeltek által viselt költségek közötti egyensúly fenntartásának teljes körű figyelembevétele mellett – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok léptékük vagy hatásuk miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban a rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(57) A PPA-kra vonatkozó új, egységes szabályok tiszteletben tartják a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert alapvető jogokat és elveket, különösen a fogyasztóvédelmet, a vállalkozás szabadságát és a személyes adatok védelmét. A PPA-kra vonatkozó új, egységes szabályokat a fenti jogokkal és elvekkel összhangban kell alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet
Általános rendelkezések

1. cikk
Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet szabályokat állapít meg a pénzpiaci alapok (a továbbiakban: PPA) által befektetésre elfogadható pénzügyi eszközökről, a PPA-k portfóliójáról és értékeléséről, valamint az Unióban létrehozott, kezelt vagy forgalmazott PPA-kkal kapcsolatos jelentéstételi követelményekről.

---

[8] Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

[9] Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

Ez a rendelet azon kollektív befektetési vállalkozásokra alkalmazandó, amelyeket a 2009/65/EK irányelv alapján átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásként (a továbbiakban: ÁÉKBV) vagy a 2011/61/EU irányelv alapján alternatív befektetési alapként (a továbbiakban: ABA) kell engedélyezni, amelyek rövid lejáratú eszközökbe fektetnek be, és különálló vagy kumulált célkitűzésük, hogy a pénzpiaci kamatlábaknak megfelelő hozamot kínáljanak, vagy megőrizzék a befektetés értékét.

(2) A tagállamok az e rendelet által lefedett területen nem szabnak további követelményeket.

2. cikk
Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

(1) „rövid lejáratú eszközök”: olyan pénzügyi eszközök, amelyek hátralévő futamideje nem haladja meg a két évet;

(2) „pénzpiaci eszközök”: a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének o) pontjában meghatározott pénzpiaci eszközök;

(3) „átruházható értékpapírok”: a 2009/65/EK irányelv 2. cikk (1) bekezdésének n) pontjában meghatározott átruházható értékpapírok;

(4) „repomegállapodás”: olyan megállapodás, amelyben az egyik fél értékpapírokat vagy azokhoz kapcsolódó jogokat ruház át a másik félre meghatározott áron, meghatározott vagy meghatározandó jövőbeli időpontban történő visszavásárlási kötelezettsége mellett;

(5) „fordított repomegállapodás”: olyan megállapodás, amelyben az egyik fél értékpapírokat vagy azokhoz kapcsolódó jogokat kap a másik féltől, meghatározott áron, meghatározott vagy meghatározandó jövőbeli időpontban történő visszaértékesítési kötelezettsége mellett;

(6) „értékpapír-kölcsönzés” és „értékpapír-kölcsönvétel”: minden olyan tranzakció, amelynek során egy intézmény vagy partnere értékpapírokat ruház át azzal a kötelezettségvállalással, hogy a kölcsönbe vevő egyenértékű értékpapírokat fog visszaadni valamely jövőbeli időpontban vagy a kölcsönbe adó kérelmekor; a tranzakció az értékpapírokat átruházó intézmény szempontjából értékpapír-kölcsönzésnek, annak az intézménynek a szempontjából pedig, amelyre az értékpapírokat átruházzák, értékpapír-kölcsönvételnek tekintendő;

(7) „értékpapírosítás”: az 575/2013/EU irányelv[10] 4. cikke (1) bekezdésének 61. pontjában meghatározott értékpapírosítás;

(8) „hitelviszonyt megtestesítő vállalati értékpapír”: áruk és nem pénzügyi szolgáltatások előállítása és kereskedelme terén tényleges tevékenységet végző vállalat által kibocsátott adósságinstrumentum;

[10] Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27.,1–337. o.).

(9) „piaci árazás”: a pozíciók értékelése könnyen hozzáférhető, semleges forrásból szerzett záró árak alapján, beleértve a tőzsdei árfolyamokat, a kereskedési felületeken megjelenő árakat vagy különféle független, jó hírnevű kereskedők árjegyzéseit;

(10) „modellalapú árazás”: olyan értékelés, amelynek során referenciaértékekhez viszonyítást (benchmarking), extrapolálást vagy egyéb számítást kell végezni egy vagy több piaci paraméter alapján;

(11) „amortizált bekerülési értéken alapuló módszer”: olyan értékelési módszer, amely az eszköz bekerülési értékét veszi figyelembe, és ezt az értéket az amortizációs prémiummal (vagy diszkonttal) módosítja a lejáratig.

(12) „állandó nettó eszközértékű PPA”: olyan PPA, amely változatlanul tartja az egy befektetési jegyre vagy egy részvényre jutó nettó eszközértéket; az alap jövedelme naponta halmozódik, vagy kifizethető a befektetőnek, és az eszközöket általában az amortizált bekerülési értéken alapuló módszer alapján értékelik vagy a nettó eszközértéket a legközelebbi százalékpontra vagy azzal egyenértékű devizaösszegre kerekítik;

(13) „rövid lejáratú PPA”: olyan PPA, amely a 9. cikk (1) bekezdésében említett elfogadható pénzpiaci eszközökbe fektet;

(14) „standard PPA”: olyan PPA, amely a 9. cikk (1) és (2) bekezdésében említett elfogadható pénzpiaci eszközökbe fektet;

(15) „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;

(16) „a PPA illetékes hatósága”:

a) az ÁÉKBV esetében a székhely szerinti tagállamnak a 2009/65/EK irányelv 97. cikkével összhangban kijelölt illetékes hatósága;

b) uniós ABA esetében az ABA székhely szerinti tagállamának a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének p) pontja szerint meghatározott illetékes hatósága;

c) nem uniós ABA esetében:

i. azon tagállam illetékes hatósága, ahol a nem uniós ABA-t az Unióban útlevél nélkül forgalmazzák;

ii. a nem uniós ABA-t kezelő uniós ABAK illetékes hatósága, amennyiben a nem uniós ABA-t az Unióban útlevéllel forgalmazzák, vagy az Unióban nem forgalmazzák;

iii. a referencia-tagállam illetékes hatósága, amennyiben a nem uniós ABA-t nem uniós ABAK kezeli, és az Unióban útlevéllel forgalmazzák;

(17) „a PPA székhelye szerinti tagállam”: az a tagállam, ahol a PPA-t engedélyezték;

(18) „súlyozott átlagos lejárat (WAM)”: az alap összes mögöttes eszközének jogilag rögzített lejárati idejéig, vagy amennyiben rövidebb, a legközelebbi, pénzpiaci kamatláb szerinti kamatmegállapításig tartó átlagos időtartam, amely az egyes eszközökben való relatív részesedést tükrözi;

(19) „súlyozott átlagos élettartam (WAL)”: az alap összes mögöttes eszközének jogilag rögzített lejárati idejéig tartó átlagos időtartam, amely az egyes eszközökben való relatív részesedést tükrözi;

(20) „jogilag rögzített lejárati idő”: az az időpont, amikor az értékpapír tőkéjét teljes egészében vissza kell fizetni, és amely semmilyen opcionalitástól nem függ;

(21) “hátralévő futamidő”: a jogilag rögzített lejártáig hátralévő időtartam;

(22) “shortolás”: pénzpiaci eszközök fedezetlen értékesítése.

3. cikk
A PPA-k engedélyezése

(1) Az Unióban csak az e rendelet szerint engedélyezett kollektív befektetési vállalkozás hozható létre, forgalmazható, vagy kezelhető PPA-ként.

Az ilyen engedély valamennyi tagállamban érvényes.

(2) Azon kollektív befektetési vállalkozásokat, amelyeket a 2009/65/EK irányelv alapján ÁÉKBV-ként kell engedélyezni, a 2009/65/EK irányelv szerinti engedélyezési eljárás részeként kell PPA-ként engedélyezni.

(3) Az ABA kollektív befektetési vállalkozásokat a 4. cikkben meghatározott engedélyezési eljárás alapján kell PPA-ként engedélyezni.

(4) Kollektív befektetési vállalkozás csak akkor engedélyezhető PPA-ként, ha a PPA illetékes hatósága megbizonyosodott arról, hogy a PPA képes lesz eleget tenni e rendelet valamennyi követelményének.

(5) Az engedélyezés céljára a PPA benyújtja illetékes hatóságának az alábbi dokumentumokat:

a) az alap szabályzata vagy létesítő okirata;

b) a kezelő meghatározása;

c) a letétkezelő meghatározása;

d) a PPA leírása vagy a PPA-val kapcsolatban a befektetők rendelkezésére álló bármely egyéb információ;

e) a II–VII. fejezetben említett követelményeknek való megfeleléshez szükséges eljárások leírása vagy az azokkal kapcsolatos információk;

f) a PPA illetékes hatósága által az e rendelet követelményeinek való megfelelés ellenőrzése céljából kért bármely egyéb információ vagy dokumentum.

(6) Az illetékes hatóságok negyedévente tájékoztatják az Európai Értékpapír-piaci Hatóságot (ESMA) az e rendelettel összhangban kibocsátott vagy visszavont engedélyekről.

(7) Az ESMA központi nyilvántartást vezet az e rendelet alapján engedélyezett valamennyi PPA-ról, azok típusáról, kezelőjéről, valamint a PPA illetékes hatóságáról. A nyilvántartást elektronikus formátumban hozzáférhetővé kell tenni.

4. cikk
Eljárás ABA PPA-k engedélyezésére

(1) ABA csak akkor engedélyezhető PPA-ként, ha illetékes hatósága jóváhagyta az 2011/61/EU irányelv alapján engedélyezett ABAK az ABA kezelésére vonatkozó kérelmét, az alapra vonatkozó szabályokat és a letétkezelő kiválasztását.

(2) Az ABA kezelésére irányuló kérelem benyújtásakor az engedélyezett ABAK a PPA illetékes hatóságának rendelkezésére bocsátja az alábbiakat:

a) a letétkezelővel való írásbeli megállapodás;

b) tájékoztatás az ABA portfólió- és kockázatkezelésére, valamint igazgatására vonatkozó a hatáskör-átruházási megállapodásokról;

c) tájékoztatás azon ABA-k befektetési stratégiáiról, kockázati profiljairól és egyéb jellemzőiről, amelyek kezelését az ABAK számára engedélyezték.

A PPA illetékes hatósága pontosítást és információkat kérhet az ABAK illetékes hatóságától az előző albekezdésben említett dokumentumokkal kapcsolatban, vagy igazolást kérhet arról, hogy a PPA-kra kiterjed-e az ABAK kezelési engedélyének hatálya. Az ABAK illetékes hatósága a PPA illetékes hatósága általi kérelem benyújtásától számított 10 munkanapon belül válaszol.

(3) Az ABAK a (2) bekezdésben említett dokumentáció minden további módosítását haladéktalanul bejelenti a PPA illetékes hatóságának.

(4) A PPA illetékes hatósága csak akkor utasíthatja vissza az ABAK kérelmét, ha:

a) az ABAK nem felel meg e rendeletnek;

b) az ABAK nem felel meg a 2011/61/EU irányelvnek;

c) az ABAK illetékes hatóságától nem kapott felhatalmazást PPA-k kezelésére;

d) az ABAK nem nyújtotta be az (2) bekezdésben említett dokumentációt.

Mielőtt a PPA illetékes hatósága elutasítana egy kérelmet, konzultál az ABAK illetékes hatóságával.

(5) ABA PPA-ként való engedélyezése nem köthető sem ahhoz a követelményhez, hogy az ABA-t az ABA székhelye szerinti tagállamban engedélyezett ABAK-nak kell kezelnie, sem ahhoz, hogy az ABAK-nak az ABA székhelye szerinti tagállamban kell tevékenykednie, vagy oda feladatokat delegálnia.

(6) Az ABAK-ot a hiánytalan kérelem benyújtásától számított két hónapon belül tájékoztatni kell arról, hogy az ABA-t engedélyezik-e PPA-ként vagy sem.

(7) A PPA illetékes hatósága nem adja meg az engedélyt, ha a jog megtiltja, hogy az ABA a székhelye szerinti tagállamban befektetési jegyeket vagy részvényeket értékesítsen.

5. cikk
A PPA megnevezés használata

(1) Valamely ÁÉKBV vagy ABA a „pénzpiaci alap” vagy „PPA” megnevezést magával vagy az általa kibocsátott befektetési jegyekkel vagy részvényekkel kapcsolatban kizárólag akkor használhatja, ha e rendelettel összhangban engedélyezték.

Valamely ÁÉKBV vagy ABA pénzpiaci alapot sejtető vagy olyan kifejezéseket tartalmazó megnevezést, mint „készpénz”, „likvid”, „pénzeszköz”, „kész eszközök”, „betétszerű”, kizárólag akkor használhat, ha e rendelettel összhangban engedélyezték.

(2) A „pénzpiaci alap” vagy „PPA” megnevezés, PPA-t sejtető megnevezés vagy az (1) bekezdésben említett kifejezések használata magában foglalja azok külső vagy belső dokumentumokban, jelentésekben, nyilatkozatokban, hirdetésekben,

közleményekben, levelekben vagy a jövőbeni befektetőknek, jegytulajdonosoknak, részvényeseknek vagy illetékes hatóságoknak címzett vagy a körükben történő terjesztésre szánt írott, szóbeli, elektronikus vagy egyéb formában történő felhasználását.

6. cikk
Alkalmazandó szabályok

(1) A PPA-knak mindenkor meg kell felelniük e rendelet rendelkezéseinek.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, azon PPA-knak, amelyek egyben ÁÉKBV-k, valamint kezelőiknek mindenkor meg kell felelniük a 2009/65/EK irányelv követelményeinek.

(3) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, azon PPA-knak, amelyek egyben ABA-k, valamint kezelőiknek mindenkor meg kell felelniük a 2011/61/EU irányelv követelményeinek.

(4) A PPA kezelője felelős az e rendeletnek való megfelelés biztosításáért. A kezelő felelős az e rendeletnek való megfelelés elmulasztásából fakadó veszteségekért és károkért.

(5) E rendelet nem akadályozza meg a PPA-kat abban, hogy az e rendelet által megköveteltnél szigorúbb befektetési korlátokat alkalmazzanak.

II. fejezet
A PPA-k befektetési politikáival kapcsolatos kötelezettségek

I. SZAKASZ
ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK ÉS ELFOGADOTT ESZKÖZÖK

7. cikk
Általános elvek

(1) Amennyiben egy PPA egynél több befektetési részalapból áll, a II-VII. fejezet alkalmazásában minden részalapot önálló PPA-nak kell tekinteni.

(2) Amennyiben e rendelet kimondottan másként nem rendelkezik, az ÁÉKBV-ként engedélyezett PPA-kra nem vonatkoznak az ÁÉKBV-k befektetési politikája tekintetében a 2009/65/EK irányelv 49., 50., 50a. cikkében, 51. cikke (2) bekezdésében, valamint 52–57. cikkében meghatározott kötelezettségek.

8. cikk
Elfogadott eszközök

(1) Pénzpiaci alap csak az alábbi kategóriák közé tartozó pénzügyi eszközökbe fektethet, és csak az e rendeletben meghatározott feltételek mellett:

a) pénzpiaci eszközök;

b) hitelintézeti betétek;

c) származtatott pénzügyi eszközök;

d) fordított repomegállapodások.

(2) Pénzpiaci alap nem végezheti az alábbi tevékenységeket:

a) befektetés az (1) bekezdésben említettektől eltérő eszközökbe;

b) pénzpiaci eszközök shortolása;

c) közvetlen vagy közvetett részvény- vagy árupiaci kitettség vállalása, beleértve a származtatott eszközökön vagy azokat képviselő certifikátokon vagy az azokon alapuló indexeken keresztül vállalt kitettséget, valamint bármely egyéb módot és eszközt, amely kitettséget keletkeztet ezek tekintetében;

d) értékpapír-kölcsönzési megállapodás, repomegállapodás vagy egyéb olyan megállapodás megkötése, amely a PPA eszközeinek megterhelését eredményezi;

e) készpénzkölcsönzés.

9. cikk
Elfogadható pénzpiaci eszközök

(1) Valamely pénzpiaci eszköz PPA általi befektetésre elfogadható, ha eleget tesz az alábbi követelményeknek:

a) beletartozik a pénzpiaci eszközök 2009/65/EK irányelv 50. cikke (1) bekezdésének a), b), c) vagy h) pontjában említett kategóriáinak egyikébe;

b) megfelel az alábbi alternatív jellemzők valamelyikének:

i. kibocsátáskori jogilag rögzített lejárati ideje legfeljebb 397 nap;

ii. hátralévő futamideje legfeljebb 397 nap;

c) a pénzpiaci eszköz kibocsátóját a két legmagasabb belső minősítési fokozat egyikével osztályozták, az e rendelet 16–19. cikkében meghatározott szabályok szerint;

ci) amennyiben értékpapírosításnak való kitettséget eredményez, arra alkalmazni kell a 10. cikkben meghatározott további követelményeket.

(2) Standard PPA befektethet olyan pénzpiaci eszközbe, amelyen a pénzpiaci feltételekkel összhangban 397 naponta vagy gyakrabban rendszeres hozamigazítást végeznek, hátralévő futamideje viszont nem haladja meg a két évet.

(3) Az (1) bekezdés c) pontja nem alkalmazandó azokra a pénzpiaci eszközökre, amelyek kibocsátója vagy kezese valamely tagállam központi hatósága vagy központi bankja, az Európai Központi Bank, az Unió, az Európai Stabilitási Mechanizmus vagy az Európai Beruházási Bank.

10. cikk
Elfogadható értékpapírosítások

(1) Az értékpapírosítás akkor tekinthető elfogadhatónak, ha az alábbi összes feltétel teljesül:

a) a mögöttes kitettség vagy a kitettségek poolja kizárólag hitelviszonyt megtestesítő vállalati értékpapírból áll;

b) a hitelviszonyt megtestesítő mögöttes vállalati értékpapír magas hitelminőségű és likvid;

c) a hitelviszonyt megtestesítő mögöttes vállalati értékpapír kibocsátáskori jogilag rögzített lejárati ideje legfeljebb 397 nap; vagy hátralévő futamideje legfeljebb 397 nap.

(2) Az (1) bekezdés következetes alkalmazása érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az alábbiak meghatározására:

a) azon feltételek és körülmények, amelyek mellett és között a mögöttes kitettség vagy a kitettségek poolja kizárólag hitelviszonyt megtestesítő vállalati értékpapírokból állónak tekintethető;

b) azon feltételek és számszerű küszöbértékek, amelyek meghatározzák, hogy a hitelviszonyt megtestesítő vállalati értékpapírok magas hitelminőségűek és likvidek.

Az ESMA […]-ig benyújtja a Bizottságnak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteknek az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

11. cikk
Hitelintézeti betétek

A valamely hitelintézeti betét PPA általi befektetésre elfogadható, amennyiben az alábbi összes feltétel teljesül:

a) a betét kérésre visszafizetendő vagy bármikor visszavonható;

b) a betét futamideje legfeljebb 12 hónap;

c) a hitelintézet székhelye valamely tagállamban található, vagy amennyiben a hitelintézet székhelye harmadik országban található, az 575/2013/EU rendeket 107. cikkének (4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban alkalmazandók rá az uniós jogban meghatározottakkal egyenértékűnek tekintett prudenciális szabályok.

12. cikk
Elfogadható származtatott pénzügyi eszközök

Valamely származtatott pénzügyi eszköz PPA általi befektetésre elfogadható, amennyiben a 2009/65/EK irányelv 50. cikke (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett szabályozott piacon forgalmazzák, vagy tőzsdén kívül kereskednek vele, és amennyiben az alábbi összes feltételnek eleget tesz:

a) a származtatott eszköz alapterméke kamatláb, devizaárfolyam, valuta vagy e kategóriák egyikét képviselő index;

b) a származtatott eszköz kizárólag a PPA egyéb befektetéseivel járó kamat- és devizaárfolyam-kockázatok fedezésére szolgál;

c) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben részt vevő üzletfelek prudenciális szabályozás és felügyelet hatálya alatt álló és a PPA székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett kategóriákba tartozó intézmények;

d) a tőzsdén kívüli származtatott eszközök megbízható és ellenőrizhető napi értékelés tárgyát képezik, és a PPA kezdeményezésére ellentételező ügylettel bármikor valós értékükön (fair value) eladhatók, felszámolhatók vagy lezárhatók.

13. cikk

Elfogadható fordított repomegállapodások

(1) Pénzpiaci alap akkor köthet fordított repomegállapodást, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a PPA-nak legfeljebb két munkanap felmondási idővel bármikor jogában áll felbontani a megállapodást;

b) a fordított repomegállapodás részeként kapott eszközök piaci értéke mindenkor legalább megegyezik a kiadott készpénz értékével.

(2) A PPA által fordított repomegállapodás részeként kapott eszközök a 9. cikknek megfelelő pénzpiaci eszközök.

(3) A PPA fordított repomegállapodás részeként nem kaphat a 10. cikkben meghatározott értékpapírosítást. A PPA által fordított repomegállapodás részeként kapott eszközöket nem lehet értékesíteni, újra befektetni, elzálogosítani, vagy másként átadni.

(4) A PPA által fordított repomegállapodás részeként kapott eszközöket figyelembe kell venni az e rendeletben meghatározott diverzifikációval és koncentrációval kapcsolatos korlátok kiszámításánál.

(5) A (2) bekezdéstől eltérve, valamely PPA fordított repomegállapodás részeként a 9. cikknek megfelelőktől eltérő likvid átruházható értékpapírokat vagy pénzpiaci eszközöket is kaphat, feltéve hogy ezen eszközök eleget tesznek az alábbi feltételek egyikének:

a) magas hitelminőségűek és kibocsátójuk vagy kezesük valamely tagállam központi hatósága vagy központi bankja, az Európai Központi Bank, az Unió, az Európai Stabilitási Mechanizmus vagy az Európai Beruházási Bank;

b) kibocsátójuk vagy kezesük valamely harmadik ország központi hatósága vagy központi bankja, amennyiben az eszköz harmadik országbeli kibocsátóját – a 16–19. cikkben megállapított szabályokkal összhangban – a két legmagasabb belső minősítési fokozat egyikével osztályozták.

Az első albekezdéssel összhangban fordított repomegállapodás részeként kapott eszközöket a PPA befektetőinek tudomására kell hozni.

Az első albekezdéssel összhangban fordított repomegállapodás részeként kapott eszközökre alkalmazni kell a 14. cikk (6) bekezdésében meghatározott szabályokat.

(6) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 44. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (5) bekezdésben említett eszközökre alkalmazandó mennyiségi és minőségi likviditási követelmények, valamint az (5) bekezdés a) pontjában említett eszközökre alkalmazandó mennyiségi és minőségi hitelminőségi követelmények meghatározására.

E célból a Bizottság figyelembe veszi az 575/2013/EU rendelet [509. cikkének (3) bekezdésében] említett jelentést.

A Bizottság legkésőbb 2014. december 31-ig elfogadja az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló aktust.

II. SZAKASZ
A BEFEKTETÉSI POLITIKÁKKAL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK

14. cikk
Diverzifikáció

(1) A PPA eszközeinek legfeljebb 5%-át fektetheti be az alábbiak egyikébe:

a) ugyanazon kibocsátó által kibocsátott pénzpiaci eszközök;

b) ugyanazon hitelintézetnél létesített betétek.

(2) Az értékpapírosításoknak való összes kitettség összértéke nem haladhatja meg a PPA eszközeinek 10%-át.

(3) A PPA-nak ugyanazon partnerével szembeni, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekből származó aggregát kockázati kitettsége nem haladhatja meg eszközei értékének 5%-át.

(4) A PPA ugyanazon partnerének fordított repomegállapodások keretében a PPA által átadott készpénz aggregált összege nem haladhatja meg a PPA eszközértékének 20%-át.

(5) Az (1) és (3) bekezdésben meghatározott egyedi korlátoktól függetlenül a PPA nem vonhatja össze az alábbiakat, amennyiben ezzel befektetett eszközei 10%-ot meghaladó mértékben összpontosulnának egy intézményben:

a) az intézmény által kibocsátott pénzpiaci eszközökbe való befektetések;

b) az intézménynél elhelyezett betétek;

c) tőzsdén kívüli származtatott pénzügyi eszközök, amelyek az intézménnyel szemben partnerkockázati kitettséget eredményeznek.

(6) Az (1) bekezdés a) pontjától eltérve, valamely illetékes hatóság engedélyezheti a PPA-nak, hogy a kockázatmegosztás elvével összhangban eszközeinek akár 100%-át olyan pénzpiaci eszközökbe fektesse, amelyeknek kibocsátója vagy kezese valamely tagállam központi, regionális vagy helyi hatósága, illetve központi bankja, az Európai Központi Bank, az Unió, az Európai Stabilitási Mechanizmus vagy az Európai Beruházási Bank, harmadik ország központi hatósága vagy központi bankja, illetve olyan nemzetközi szervezet, amelynek egy vagy több tagállam a tagja.

Az első albekezdés csak akkor alkalmazandó, ha az alábbi követelmények mindegyike teljesül:

a) a PPA a kapcsolódó kibocsátó legalább hat különböző kibocsátásából származó pénzpiaci eszközzel rendelkezik;

b) a PPA az ugyanazon kibocsátásból származó pénzpiaci eszközökbe történő befektetést eszközei legfeljebb 30%-ára korlátozza;

c) a PPA az alap szabályzatában vagy létesítő okiratában kimondottan megemlíti valamely tagállam központi, regionális vagy helyi hatóságát vagy központi bankját, az Európai Központi Bankot, az Uniót, az Európai Stabilitási Mechanizmust vagy az Európai Beruházási Bankot, harmadik ország központi hatóságát vagy központi bankját vagy olyan nemzetközi szervezetet, amelynek egy vagy több tagállam tagja mint azon pénzpiaci eszközök kibocsátóját vagy kezesét, amelyekbe eszközei több mint 5%-át befektetni szándékozik;

d) a PPA tájékoztatójában vagy forgalmazási közleményeiben nyilatkozatban hívja fel a figyelmet ezen eltérésre, és feltünteti valamely tagállam központi, regionális vagy helyi hatóságát vagy központi bankját, az Európai Központi Bankot, az Uniót, az Európai Stabilitási Mechanizmust vagy az Európai Beruházási Bankot, harmadik ország központi hatóságát vagy központi bankját vagy olyan nemzetközi szervezetet, amelynek egy vagy több tagállam tagja mint azon pénzpiaci eszközök kibocsátóját vagy kezesét, amelyekbe eszközei több mint 5%-át befektetni szándékozik.

(7) Azok a társaságok, amelyek a 83/349/EGK tanácsi irányelvben[11] szabályozott összevont (konszolidált) éves beszámolók elkészítése szempontjából vagy az elfogadott nemzetközi számviteli szabályokkal összhangban egy vállalkozáscsoporthoz tartoznak, az (1)–(5) bekezdésben említett korlátok számítása céljából egy jogalanynak minősülnek.

15. cikk
Koncentráció

(1) A PPA nem rendelkezhet egyetlen intézmény által kibocsátott pénzpiaci eszközök több mint 10%-ával.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott korlát nem vonatkozik a pénzpiaci eszközök azon részesedéseire, amelyeket valamely tagállam központi, regionális vagy helyi hatósága vagy központi bankja, az Európai Központi Bank, az Unió, az Európai Stabilitási Mechanizmus vagy az Európai Beruházási Bank, harmadik ország központi hatósága vagy központi bankja vagy olyan nemzetközi szervezet bocsát ki vagy garantál, amelynek egy vagy több tagállam tagja.

III. szakasz
A PÉNZPIACI ESZKÖZÖK HITELMINŐSÉGE

16. cikk
Belső értékelési eljárás

(1) A PPA kezelője a pénzpiaci eszközök hitelminőségének meghatározása tekintetében prudens és szigorú belső értékelési eljárást dolgoz ki, hajt végre és alkalmaz következetesen, figyelembe véve az eszköz kibocsátóját és magának az eszköznek a jellemzőit.

(2) A belső értékelési eljárás belső minősítési rendszeren és prudens, szigorú, szisztematikus és folyamatos hozzárendelési módszertanon alapul. A kezelőnek a korábbi tapasztalatok és empirikus bizonyítékok alapján – ideértve az utótesztelést is – validálnia kell a hozzárendelési módszertanokat.

(3) A belső értékelési eljárásnak meg kell felelnie az alábbi követelményeknek:

a) a PPA kezelője biztosítja, hogy a valamely belső hitelminősítés hozzárendelésekor felhasznált információ megfelelő minőségű és naprakész legyen, valamint megbízható forrásokból származzon. A kezelő hatékony

[11] A Tanács 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik irányelve az összevont (konszolidált) éves beszámolóról a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján (HL L 193., 1983.7.18., 1-17. o.).

eljárást dolgoz ki és működtet a kibocsátók jellemzőivel kapcsolatos naprakész releváns információk megszerzésére;

b) a PPA kezelője megfelelő intézkedéseket fogad el és hajt végre annak biztosítására, hogy a belső minősítések hozzárendelése az összes rendelkezésre álló és releváns információ alapos elemzésére alapuljon, és kiterjedjen a kibocsátó hitelképességét befolyásoló minden tényezőre;

c) a PPA kezelője folyamatosan ellenőrzi a belső minősítések hozzárendelését, és legalább évente felülvizsgálja az összes hozzárendelt belső minősítést. A kezelő minden olyan esetben felülvizsgálja a hozzárendelést, amikor valamilyen lényeges változás kihathat a belső hitelminősítésre. A makrogazdasági, pénzpiaci vagy kibocsátóspecifikus feltételekben bekövetkező változások hitelminősítésekre gyakorolt hatásának nyomon követése céljából az alapkezelő belső szabályokat állapít meg;

d) ha az ESMA-nál nyilvántartott hitelminősítő intézet hitelminősítést rendel a pénzpiaci eszközök valamely kibocsátójához, az ezen intézet által alkalmazott két legmagasabb rövid távú hitelminősítés alá történő lefokozás a c) pont alkalmazásában lényeges változásnak minősül, és új hozzárendelési eljárást tesz szükségessé;

e) a hozzárendelési módszertanokat legalább évente felül kell vizsgálni annak meghatározása érdekében, hogy megfelelnek-e az aktuális portfoliónak és a külső feltételeknek;

f) a belső hozzárendelési eljárások során használt módszertanok, modellek és a kulcsfontosságú minősítési előfeltevések módosításakor a PPA kezelője a lehető leghamarabb, de legkésőbb egy hónappal a változás bekövetkezte után felülvizsgálja az összes érintett belső hitelminősítést;

g) a belső minősítések hozzárendelését és a PPA kezelője általi időszaki felülvizsgálatát nem végezhetik olyan személyek, akik a PPA portfoliókezelését végzik, vagy azért felelősek.

17. cikk
Belső minősítési rendszer

(1) A belső értékelési eljárás alapján belső minősítést kell rendelni minden olyan pénzpiacieszköz-kibocsátóhoz, amelynek eszközeibe a PPA befektetni szándékozik.

(2) A belső minősítési rendszer struktúrájának meg kell felelnie az alábbi követelményeknek:

a) a belső minősítési rendszernek olyan egységes minősítési skálán kell alapulnia, amely kizárólag a kibocsátó hitelkockázatának számszerűsítését tükrözi. A minősítési skála hat fokozatot tartalmaz a teljesítő kibocsátókra és egyet a nemteljesítő kibocsátókra;

b) egyértelmű kapcsolatnak kell lennie a kibocsátó hitelkockázatát tükröző fokozatok és a szóban forgó hitelkockázati szint megkülönböztetésére használt minősítési kritériumok között;

c) a belső minősítési rendszernek figyelembe kell vennie a pénzpiaci eszközök rövid távú természetét.

(3) A (2) bekezdés b) pontjában említett minősítési kritériumoknak az alábbi összes követelménynek eleget kell tenniük:

a) legalább mennyiségi és minőségi mutatókat kell tartalmazniuk az eszköz kibocsátójáról, valamint a makroökonómiai és pénzpiaci helyzetről;

b) utalniuk kell a mennyiségi és minőségi mutatók értékeléséhez használt, közös számszerű és minőségi referenciaértékekre;

c) megfelelőnek kell lenniük az adott kibocsátótípus vonatkozásában. Legalább az alábbi különböző kibocsátótípusokat kell megkülönböztetni: szuverén, regionális vagy helyi hatóság, pénzügyi vállalat és nem pénzügyi vállalat.

d) Értékpapírosításnak való kitettség esetében figyelembe kell venni a kibocsátó hitelkockázatát, az értékpapírosítás szerkezetét, valamint a mögöttes eszközök hitelkockázatát.

18. cikk
Dokumentáció

(1) Valamely PPA kezelője dokumentálja a belső értékelési eljárást és a belső minősítési rendszert. E dokumentáció tartalmazza a következőket:

a) a belső értékelési eljárások és minősítési rendszerek kialakítása és működésük részletei oly módon, hogy az illetékes hatóságok megérthessék a különböző fokozatokhoz való hozzárendelést, és értékelhessék a fokozatokhoz való hozzárendelés megfelelőségét;

b) a minősítési kritériumok és a felülvizsgálati gyakoriság kiválasztásának oka és a kiválasztást támogató elemzés. Ezen elemzésnek tartalmaznia kell a minősítési kritériumok kiválasztásához használt paramétereket, modellt, valamint a modell korlátait;

c) a belső értékelési eljárásban bekövetkező valamennyi fontos változás, ideértve a változások kiváltó okainak azonosítását is;

d) a belső értékelési eljárás szervezési tényezői, beleértve a minősítési folyamatot és a belső kontrollstruktúrát;

e) a kibocsátók és elismert kezesek teljes belső minősítéstörténete;

f) a belső minősítések hozzárendelésének időpontjai;

g) a belső minősítést eredményező kulcsfontosságú adatok és módszertan, ideértve a kulcsfontosságú minősítési előfeltevéseket is;

h) a belső minősítés hozzárendeléséért felelős személy vagy személyek.

(2) A PPA szabályzatában vagy létesítő okiratában részletesen ismertetni kell a belső értékelési eljárást, az (1) bekezdésben említett dokumentumokat pedig a PPA illetékes hatóságainak és a PPA kezelője illetékes hatóságainak kérésére rendelkezésre kell bocsátani.

19. cikk
Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 44. cikknek megfelelően az alábbi pontokat meghatározó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el:

a) azon feltételek, amelyek mellett a hozzárendelési módszertan prudensnek, szigorúnak, szisztematikusnak és folyamatosnak tekinthető, valamint a 16. cikk (2) bekezdésében említett validálási feltételek;

b) az egyes minősítési fokozatok meghatározása a kibocsátó hitelkockázatának 17. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett számszerűsítésére, valamint a a 17. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett, a hitelkockázat számszerűsítésének megállapítására vonatkozó kritériumokra való hivatkozással;

c) pontos referenciaértékek minden egyes minőségi mutató, és számszerű referenciaértékek minden egyes mennyiségi mutató vonatkozásában. A mutatók ezen referenciaértékeit minden egyes minősítési fokozat esetében a 17. cikk (3) bekezdésében említett kritériumok figyelembevételével kell meghatározni;

d) a 16. cikk (3) bekezdésének c) pontjában említett lényeges változás jelentése.

20. cikk
A hitelminőség értékelésének irányítása

(1) A belső értékelési eljárásokat a PPA kezelőjének felső vezetése, irányító testülete, és ha van ilyen, a felügyeleti feladatkört ellátó egysége hagyja jóvá.

E feleknek jól kell ismerniük a belső értékelési eljárásokat, a belső minősítési rendszereket és a kezelő hozzárendelési módszertanait, valamint részletesen ismerniük kell a kapcsolódó jelentéseket.

(2) A PPA hitelkockázati profiljának belső minősítéseken alapuló elemzése az (1) bekezdésben említett felek felé történő jelentéstétel lényeges részét képezi. A jelentéstételnek tartalmaznia kell legalább a minősítési fokozatokhoz rendelet kockázati profilt, a fokozatok közötti migrációt, a releváns paraméterek becslését fokozatonként, valamint a realizált nemteljesítési ráták összehasonlítását. A jelentéstétel gyakorisága az információ jelentőségétől és típusától függ, és legalább éves rendszerességű.

(3) A felső vezetésnek folyamatosan biztosítania kell a belső értékelési eljárás megfelelő működését.

A felső vezetést rendszeresen tájékoztatni kell a belső értékelési eljárás eredményeiről, azon területekről, ahol hiányosságokat tártak fel, valamint a korábban feltárt hiányosságok felszámolására tett erőfeszítések és intézkedések állásáról.

III. fejezet
A PPA-k kockázatkezelésére vonatkozó kötelezettségek

21. cikk
A rövid lejáratú PPA portfóliószabályai

A rövid lejáratú PPA-nak mindenkor meg kell felelnie az alábbi portfóliókövetelményeknek:

a) portfóliójának súlyozott átlagos lejárata (WAM) nem haladhatja meg a 60 napot;

b) portfóliójának súlyozott átlagos élettartama (WAL) nem haladhatja meg a 120 napot;

c) eszközei legalább 10%-ának napi lejáratú eszközökből kell állnia. A rövid lejáratú PPA nem szerezhet napi lejáratú eszközöktől eltérő eszközöket, amennyiben ez az eszközszerzés azt jelentené, hogy portfóliójának kevesebb mint 10%-át fekteti napi lejáratú eszközökbe;

d) eszközei legalább 20%-ának heti lejáratú eszközökből kell állnia. A rövid lejáratú PPA nem szerezhet heti lejáratú eszközöktől eltérő eszközöket, amennyiben ez az eszközszerzés azt jelentené, hogy portfóliójának kevesebb mint 20%-át fekteti heti lejáratú eszközökbe;

22. cikk
A standard PPA portfóliószabályai

(1) A standard PPA-nak mindenkor meg kell felelnie az alábbi követelményeknek:

a) portfóliójának mindenkori súlyozott átlagos lejárata (WAM) nem haladhatja meg a 6 hónapot;

b) portfóliójának mindenkori súlyozott átlagos élettartama (WAL) nem haladhatja meg a 12 hónapot;

c) eszközei legalább 10%-ának napi lejáratú eszközökből kell állnia. A standard PPA nem szerezhet napi lejáratú eszközöktől eltérő eszközöket, amennyiben ez az eszközszerzés azt jelentené, hogy portfóliójának kevesebb mint 10%-át fekteti napi lejáratú eszközökbe.

d) eszközei legalább 20%-ának heti lejáratú eszközökből kell állnia. A standard PPA nem szerezhet heti lejáratú eszközöktől eltérő eszközöket, amennyiben ez az eszközszerzés azt jelentené, hogy portfóliójának kevesebb mint 20%-át fekteti heti lejáratú eszközökbe.

(2) A standard PPA eszközei legfeljebb 10%-át fektetheti ugyanazon intézmény által kibocsátott pénzpiaci eszközökbe.

(3) Az (2) bekezdésben meghatározott egyedi korláttól függetlenül, a standard PPA összevonhatja az alábbiakat, amennyiben ezzel befektetett eszközei legfeljebb 15%-kos mértéken összpontosulnak egy intézményben:

a) az intézmény által kibocsátott pénzpiaci eszközökbe való befektetések;

b) az intézménynél elhelyezett betétek;

c) tőzsdén kívüli származtatott pénzügyi eszközök, amelyek az intézménnyel szemben partnerkockázati kitettséget eredményeznek.

(4) A PPA befektetőinek tudomására kell hozni minden olyan portfólióeszközt, amelybe a standard PPA a (2) és (3) bekezdés szerint befektet.

(5) A standard PPA nem lehet állandó nettó eszközértékű PPA.

23. cikk
PPA-hitelminősítések

A PPA vagy a PPA kezelője nem kér fel arra, és nem finanszíroz hitelminősítő intézetet a célból, hogy a PPA-t minősítse.

24. cikk
„Ismerd az ügyfeledet” elv

(1) A PPA kezelője eljárásokat hoz létre, hajt végre és alkalmaz, valamint kellő gondossággal eljár annak érdekében, hogy azonosítsa a pénzpiaci alap befektetőinek számát, azok szükségleteit és magatartását, valamint részesedésük mértékét azzal a

céllal, hogy pontosan előreláthassa több befektető egyidejű visszaváltási kérelmének hatását. E célból a PPA kezelője figyelembe veszi legalább az alábbi tényezőket:

a) a befektetők készpénzszükségleteiben felismerhető minták;

b) a különböző befektetők hozzáértése;

c) a különböző befektetők kockázatkerülése;

d) a PPA különböző befektetői közötti korreláció foka vagy szoros kapcsolatok.

(2) A PPA kezelője biztosítja, hogy:

a) egyetlen befektető birtokában lévő befektetési jegyek vagy részvények értéke se haladja meg semmilyen esetben a napi lejáratú eszközök értékét;

b) egyetlen befektető általi visszaváltás se befolyásolja lényegileg a PPA likviditási profilját.

25. cikk
Stresszteszt

(1) Minden PPA esetében megfelelő stressztesztelési eljárásokat kell biztosítani, amelyek lehetővé teszik a gazdasági körülmények olyan lehetséges eseményeinek vagy jövőbeni változásainak azonosítását, amelyek kedvezőtlenül hathatnak a PPA-ra. A PPA kezelője rendszeres stressztesztelést végez, valamint cselekvési tervet dolgoz ki a különböző forgatókönyvekre.

A stressztesztek objektív kritériumokra kell alapozni, és mérlegelni kell a lehetséges súlyos forgatókönyvek hatásait. A stressztesztelési forgatókönyveknek legalább referenciaparamétereket figyelembe kell venniük, ideértve az alábbi tényezőket is:

a) a PPA portfóliójában tárolt eszközök likviditási szintjében bekövetkező hipotetikus változások;

b) a PPA portfóliójában tárolt eszközök hitelkockázati szintjében bekövetkező hipotetikus változások, ideértve hiteleseményeket és minősítési eseményeket is;

c) a kamatlábak hipotetikus változásai;

d) a visszaváltás hipotetikus szintjei.

(2) Az állandó nettó eszközértékű PPA-k esetében továbbá a stressztesztnek a különféle forgatókönyvek tekintetében meg kell becsülniük az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközérték és az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközérték különbözetét, ideértve a különbözet NAV-pufferre gyakorolt hatását is.

(3) Ha a stresszteszt a PPA sebezhetőségét tárja fel, a PPA kezelőjének intézkednie kell a PPA megerősítése érdekében, többek között a PPA eszközei likviditásának vagy minőségének megerősítését célzó lépések útján.

(4) A stressztesztek a PPA kezelőjének igazgatótanácsa által meghatározott gyakorisággal kell elvégezni, annak mérlegelését követően, hogy a piaci feltételek fényében mi tekinthető megfelelő és ésszerű időköznek, valamint a PPA tervezett portfólióátalakításának mérlegelését követően. E gyakoriságnak legalább évesnek kell lennie.

(5) A stresszteszt eredményeiről részletes jelentést kell vizsgálatra a PPA kezelőjének igazgatótanácsa elé terjeszteni. Az igazgatótanács szükség esetén módosítja a javasolt cselekvési tervet, és jóváhagyja a végleges cselekvési tervet.

A stresszteszt eredményeit ismertető jelentést és a cselekvési tervet írásban kell összeállítani, és legalább öt évig meg kell őrizni.

(6) A stresszteszt eredményeit tartalmazó jelentést be kell nyújtani a PPA kezelőjének illetékes hatóságaihoz. Az illetékes hatóságok megküldik a jelentést az ESMA-nak.

(7) Az ESMA iránymutatásokat bocsát ki a stressztesztelési forgatókönyvek stressztesztekben alkalmazandó közös referenciaparamétereinek megállapítása céljából, figyelembe véve az (1) bekezdésben meghatározott tényezőket. Az iránymutatásokat a legutóbbi piaci fejlemények figyelembevételével legalább évente naprakésszé kell tenni.

IV. fejezet
Értékelési szabályok

26. cikk
A PPA eszközeinek értékelése

(1) A pénzpiaci alap eszközeit legalább naponta kell értékelni.

(2) A pénzpiaci alap eszközeit amikor csak lehetséges piaci árazás alkalmazásával kell értékelni.

(3) Piaci árazáskor az eszközöket az eladási és vételi ár közül a prudensebb értékelést biztosító áron kell értékelni, kivéve, ha az intézmény képes paci középárfolyamon zárni.

Piaci árazáshoz csak minőségi piaci adatok használhatók fel. A piaci adatok minőségét az alábbi tényezők alapján kell értékelni:

a) a partnerek száma és minősége;

b) a szóban forgó eszköz mennyisége és piaci forgalma;

c) a kibocsátás nagysága, valamint azon kibocsátás aránya, amelyet a PPA vásárolni vagy értékesíteni tervez;

(4) Ha piaci árazásra nincs mód, vagy a piaci adatok minősége nem megfelelő, a pénzpiaci alap eszközeit modellalapú árazással, konzervatív megközelítésben kell értékelni.

A modellnek pontos becsést kell nyújtania az eszköz belső értékéről, az alábbi legfontosabb, naprakész tényezők alapján:

a) a szóban forgó eszköz mennyisége és piaci forgalma;

b) a kibocsátás nagysága, valamint azon kibocsátás aránya, amelyet a PPA vásárolni vagy értékesíteni tervez;

c) az eszközzel járó piaci kockázat, kamatkockázat és hitelkockázat.

Modellalapú árazáskor nem lehet amortizált bekerülési értéken alapuló értékelési modelleket használni.

(5) A (2) és (3) bekezdésben említett piaci árazási módszer, valamint a (4) bekezdésben említett modellalapú árazási módszer mellett az állandó nettó eszközértékű PPA az

amortizált bekerülési értéken alapuló módszer felhasználásával is értékelheti eszközeit.

27. cikk

Az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközérték kiszámítása

(1) Az „egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközértéket” a PPA piaci vagy modellalapú árazás szerint értékelt összes eszközének és összes kötelezettségének különbözetét a PPA kintlévő befektetési jegyeinek vagy részvényeinek számával elosztva kell kiszámítani.

Az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközértéket minden egyes PPA-ra ki kell számítani, függetlenül attól, hogy állandó nettó eszközértékű PPA-ról van-e szó.

(2) Az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközértéket a legközelebbi bázispontra vagy – amennyiben a nettó eszközértéket pénzegységben teszik közzé – azzal egyenértékű számértékre kell kerekíteni.

(3) A PPA egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközértékét legalább naponta ki kell számítani.

(4) Az „egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközértéket” az állandó nettó eszközértékű PPA amortizált bekerülési értéken alapuló módszer szerint értékelt összes eszközének és összes kötelezettségének különbözetét az állandó nettó eszközértékű PPA kintlévő befektetési jegyeinek vagy részvényeinek számával elosztva kell kiszámítani.

(5) Az állandó nettó eszközértékű PPA egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközértékét a legközelebbi százalékpontra vagy – amennyien a nettó eszközértéket pénzegységben teszik közzé – azzal egyenértékű számértékre kell kerekíteni.

(6) Az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközérték és az állandó nettó eszközértékű PPA egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközértéke közötti különbséget folyamatosan ellenőrizni kell.

28. cikk

Kibocsátási és visszaváltási ár

(1) A PPA befektetési jegyeit vagy részvényeit a PPA egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközértékével megegyező áron kell kibocsátani vagy visszaváltani.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, az állandó nettó eszközértékű PPA befektetési jegyeit vagy részvényeit a PPA egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközértékével megegyező áron kell kibocsátani vagy visszaváltani.

V. fejezet
Az állandó nettó eszközértékű PPA-kra vonatkozó különös követelmények

29. cikk
Az állandó nettó eszközértékű PPA-kra vonatkozó kiegészítő követelmények

(1) A PPA csak akkor használhatja az amortizált bekerülési értéken alapuló módszert az értékelésre, csak akkor hirdethet állandó nettó eszközértéket befektetési jegyenként vagy részvényenként, és csak akkor kerekítheti az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközértéket a legközelebbi százalékpontra vagy – amennyiben a nettó eszközértéket pénzegységben teszik közzé – azzal egyenértékű számértékre, ha kimondottan állandó nettó eszközértékű PPA-ként engedélyezték.

(2) Az állandó nettó eszközértékű PPA eleget tesz az alábbi további követelményeknek:

a) a 30. cikk követelményeinek megfelelő NAV-pufferrel rendelkezik;

b) az állandó nettó eszközértékű PPA illetékes hatósága elégedett az állandó nettó eszközértékű PPA azon részletes tervével, amely a 31. cikkel összhangban meghatározza a puffer alkalmazásának részletes szabályait;

c) az állandó nettó eszközértékű PPA illetékes hatósága megelégedett az állandó nettó eszközértékű PPA-nak a puffer feltöltésére vonatkozó rendelkezéseivel, valamint a feltöltés finanszírozására hivatott szervezet pénzügyi erejével;

d) az állandó nettó eszközértékű PPA szabályzata vagy létesítő okirata egyértelmű eljárásokat ír elő az állandó nettó eszközértékű PPA PPA-vá történő átalakítása tekintetében, mely utóbbi nem alkalmazhatja az amortizált bekerülési értéken alapuló módszert vagy a kerekítési módszert;

e) az állandó nettó eszközértékű PPA és annak kezelője világos és átlátható irányítási struktúrával rendelkezik, amelyben egyértelműen azonosíthatók a különböző irányítási szintek és azok felelősségi körei;

f) az állandó nettó eszközértékű PPA olyan világos és hatékony kommunikációs eszközöket hozott létre a befektetők tájékoztatására, amely azonnali felvilágosítást biztosít a NAV-puffer valamennyi felhasználásával vagy feltöltésével, valamint az állandó nettó eszközértékű PPA átalakításával kapcsolatban;

g) az állandó nettó eszközértékű PPA szabályzata vagy létesítő okirata egyértelműen kimondja, hogy az állandó nettó eszközértékű PPA csak a NAV-pufferen keresztül részesülhet külső támogatásban.

30. cikk
NAV-puffer

(1) Az állandó nettó eszközértékű PPA puffert hoz létre és tart fenn, amelynek mindenkori összege az állandó nettó eszközértékű PPA eszközei összértékének legalább 3%-a. Az állandó nettó eszközértékű PPA eszközeinek összértékét a PPA eszközei 26. cikk (3) vagy (4) bekezdésével összhangban meghatározott értékének összegéből számítják ki.

A NAV-puffer kizárólag az állandó nettó eszközértékű PPA egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközértéke és az állandó nettó eszközértékű PPA egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó eszközértéke közötti különbözet fedezésére használható fel, a 31. cikkben meghatározottak szerint.

(2) A NAV-pufferben szereplő összegeket nem kell figyelembe venni az állandó nettó eszközértékű PPA nettó eszközértékének vagy állandó nettó eszközértékének kiszámítása során.

(3) A NAV-puffer kizárólag készpénzt tartalmaz.

(4) A NAV-puffert a 11. cikk c) pontjában szereplő követelményeknek megfelelő hitelintézetnél a PPA nevére és nevében nyitott védett takarékszámlán kell elhelyezni.

A takarékszámlát el kell különíteni a PPA többi számlájától, a PPA kezelőjének számláitól, a hitelintézet egyéb ügyfeleinek számláitól, valamint a NAV-puffert finanszírozó bármely egyéb szervezet számláitól.

A takarékszámla, illetve az azon vezetett összegek nem képezhetik zálogra, jelzálogra vagy biztosítékra vonatkozó megállapodás tárgyát. A PPA kezelőjének, a takarékszámlát vezető hitelintézetnek vagy a NAV-puffert finanszírozó bármely szervezetnek a fizetésképtelensége esetén a tartalékszámla nem bocsátható a fizetésképtelenné vált szervezet hitelezőinek rendelkezésre azok közötti felosztás vagy azok javára történő értékesítés céljából.

(5) A tartalékszámlát kizárólag a PPA javára lehet felhasználni. A tartalékszámláról történő pénzátutalásra csak a 31. cikk (2) bekezdésének b) pontjában és a 31. cikk (3) cikkének a) pontjában meghatározott feltételek szerint kerülhet sor.

(6) Az állandó nettó eszközértékű PPA letétkezelője ellenőrzi, hogy a tartalékszámláról történő valamennyi átutalás e fejezet rendelkezéseivel összhangban történik-e.

(7) Az állandó nettó eszközértékű PPA írásba foglalt, egyértelmű és részletes megállapodást dolgoz ki a NAV-puffer feltöltésének finanszírozására hivatott szervezettel. A megállapodásnak kimondott kötelezettségvállalást kell tartalmaznia a feltöltés finanszírozására vonatkozóan, és elő kell írnia a szervezet számára, hogy a feltöltést saját pénzügyi erőforrásainak felhasználásával finanszírozza.

A feltöltésre vonatkozó megállapodást és a feltöltés finanszírozására hivatott szervezet kilétét az állandó nettó eszközértékű PPA szabályzatában vagy létesítő okiratában nyilvánosságra kell hozni.

31. cikk
A NAV-puffer felhasználása

(1) A NAV-puffert csak az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközérték és az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközérték közötti különbözet kiegyenlítésének céljából, jegyzés és visszaváltás esetén lehet felhasználni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában, jegyzés esetén:

a) ha az állandó nettó eszközérték, amelyen a befektetési jegyet vagy részvényt jegyzik, magasabb, mint az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközértéket, a pozitív különbözetet a tartalékszámlán kell jóváírni;

b) ha az állandó nettó eszközérték, amelyen a befektetési jegyet vagy részvényt jegyzik, alacsonyabb, mint az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközérték, a negatív különbözetet a tartalékszámlára kell terhelni.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában, visszaváltás esetén:

a) ha az állandó nettó eszközérték, amelyen a jegyet vagy részvényt visszaváltják, magasabb, mint az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközérték, a negatív különbözetet a tartalékszámlára kell terhelni;

b) ha az állandó nettó eszközérték, amelyen a befektetési jegyet vagy részvényt visszaváltják, alacsonyabb, mint az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközérték, a pozitív különbözetet a tartalékszámlán kell jóváírni.

32. cikk
Eszkalációs eljárás

(1) Az állandó nettó eszközértékű PPA eszkalációs eljárást hoz létre, és hajtanak végre annak biztosítására, hogy az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközérték és az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközérték közötti negatív különbözetet az alappal kapcsolatos fellépésre felhatalmazott személyek időben megvizsgálják.

(2) Az eszkalálási eljárás előírja, hogy:

a) ha a negatív különbözet eléri a 10 bázispontot vagy – amennyiben a nettó eszközértéket pénzegységben teszik közzé – az azzal egyenértékű számértéket, erről tájékoztatják az állandó nettó eszközértékű PPA kezelőjének felső vezetését;

b) ha a negatív különbözet eléri a 15 bázispontot vagy – amennyiben a nettó eszközértéket pénzegységben teszik közzé – azzal egyenértékű számértéket, erről tájékoztatják az állandó nettó eszközértékű PPA kezelőjének igazgatótanácsát, az állandó nettó eszközértékű PPA illetékes hatóságait és az ESMA-t;

c) az illetékes személyek megvizsgálják a negatív különbözet okát, és megfelelő intézkedést hoznak a negatív hatások csökkentésére.

33. cikk
A NAV-puffer feltöltése

(1) A NAV-puffert minden esetben fel kell tölteni, amennyiben összege 3% alá esik.

(2) Ha a NAV-puffert nem töltik fel, és a NAV-puffer összege egy hónapon át 10 bázisponttal elmarad a 30. cikk (1) bekezdésében említett 3%-tól, a PPA automatikusan megszűnik állandó nettó eszközértékű PPA-ként működni, és nem alkalmazhatja sem az amortizált bekerülési értéken alapuló, sem a kerekítéses módszert.

Az állandó nettó eszközértékű PPA erről írásban, pontos és érthető módon azonnal tájékoztatja az összes befektetőt.

34. cikk
Az illetékes hatóság hatáskörei a NAV-puffer tekintetében

(1) Az állandó nettó eszközértékű PPA illetékes hatóságát azonnal értesíteni kell minden olyan esetben, amikor a NAV-puffer összeg 3% alá csökken.

(2) Az állandó nettó eszközértékű PPA illetékes hatóságát és az ESMA-t haladéktalanul értesíteni kell, ha a NAV-puffer összege 10 bázisponttal a 30. cikk (1) bekezdésében említett 3% alá csökken.

(3) Az (1) bekezdésben említett értesítést követően az illetékes hatóság szorosan figyelemmel kíséri az állandó nettó eszközértékű PPA-t.

(4) A (2) bekezdésben említett értesítést követően az illetékes hatóság ellenőrzi, hogy feltöltötték-e a NAV-puffert, vagy hogy a PPA többé nem minősíti magát állandó nettó eszközértékű PPA-nak, és erről értesítette befektetőit.

VI. fejezet
Külső támogatás

35. cikk
Külső támogatás

(1) Az állandó nettó eszközértékű PPA csak a 30–34. cikkekben meghatározott formában és feltételek mellett részesülhet külső támogatásban.

(2) Az állandó nettó eszközértékű PPA-któl eltérő PPA-k nem részesülhetnek külső támogatásban, kivéve a 36. cikkben meghatározott feltételek mellett.

(3) A külső támogatás olyan, harmadik fél által kínált közvetlen vagy közvetett támogatás, amelynek célja vagy tényleges eredménye a PPA likviditásának garantálása vagy a PPA egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközértékének stabilizálása.

A külső támogatás az alábbiakat foglalja magában:

a) harmadik féltől származó készpénzinjekciók;

b) a PPA eszközeinek harmadik fél általi megvásárlása emelt áron;

c) a PPA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek harmadik fél általi megvásárlása az alap likviditásának biztosítása céljából;

d) harmadik fél által kibocsátott, bármiféle explicit vagy implicit garancia, biztosíték vagy támogatási levél a PPA javára;

e) harmadik fél bármely olyan fellépése, amelynek közvetlen vagy közvetett célja a PPA likviditási profiljának, valamint jegyenkénti vagy részvényenkénti nettó eszközértékének fenntartása.

36. cikk
Rendkívüli körülmények

(1) Rendszerszintű hatások vagy kedvezőtlen piaci feltételek által indokolt kivételes körülmények között az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy egy állandó nettó eszközértékű PPA-tól eltérő PPA a 35. cikkben említett külső támogatásban részesüljön, amennyiben e támogatás célja vagy tényleges eredménye a PPA

likviditásának garantálása vagy a PPA egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközértékének stabilizálása, feltéve, hogy az alábbi összes feltétel teljesül:

a) a PPA kellően indokolja a külső támogatás szükségességét, és meggyőző bizonyítékkal igazolja a külső támogatás sürgős igényét;

b) a külső támogatás a nyújtott összeg és rendelkezésre bocsátásának időtartama tekintetében korlátozott;

c) az illetékes hatóság megbizonyosodott arról, hogy a külső támogatás nyújtójának pénzügyi helyzete stabil, és megfelelő pénzügyi erőforrásokkal rendelkezik ahhoz, hogy ne érintsék hátrányosan a nyújtott külső támogatásból fakadó esetleges veszteségek.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában, amennyiben a külső támogatás nyújtója prudenciális felügyelet hatálya alatt álló szervezet, ki kell kérni felügyeleti hatóságának beleegyezését annak biztosítása céljából, hogy a szervezet által nyújtandó támogatás a szervezet által biztosított megfelelő saját forrásoktól függ, és összhangban van a szóban forgó szervezet kockázatkezelési rendszerével.

(3) Amennyiben teljesülnek a külső támogatás (1) bekezdésben említett feltételei, a PPA arról írásban, világos és érthető módon haladéktalanul tájékoztatja az összes befektetőt.

VII. fejezet
Átláthatósági követelmények

37. cikk
Átláthatóság

(1) A PPA-nak valamennyi külső vagy belső dokumentumban, jelentésben, nyilatkozatban, hirdetésben, levélben vagy az általa vagy kezelője által kibocsátott egyéb, a jövőbeni befektetőknek, jegytulajdonosoknak, részvényeseknek vagy a PPA vagy annak kezelője illetékes hatóságainak címzett vagy a körükben történő terjesztésre szánt írásos bizonyítékban egyértelműen fel kell tüntetnie, hogy rövid lejáratú vagy standard PPA-ról van-e szó.

Az állandó nettó eszközértékű PPA-nak valamennyi külső vagy belső dokumentumban, jelentésben, nyilatkozatban, hirdetésben, levélben vagy az általa vagy kezelője által kibocsátott egyéb, a jövőbeni befektetőknek, jegytulajdonosoknak, részvényeseknek vagy a PPA vagy annak kezelője illetékes hatóságainak címzett vagy a körükben történő terjesztésre szánt írásos bizonyítékban egyértelműen fel kell tüntetnie, hogy állandó nettó eszközértékű PPA-ról van szó.

(2) A PPA értékesítési célú dokumentumaiban egyértelműen fel kell tüntetni az alábbiakat:

a) a PPA nem garantált befektetés;

b) a PPA nem támaszkodik külső támogatásra a PPA likviditásának garantálására vagy az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközérték stabilizálására;

c) a tőke elvesztésének kockázatát a befektető viseli.

(3) A PPA vagy kezelője által a befektetőket vagy potenciális befektetőket célzó kommunikáció semmilyen esetben nem keltheti azt a benyomást, hogy a a PPA befektetési jegyeibe vagy részvényeibe való befektetés garantált.

(4) A PPA befektetőit egyértelműen tájékoztatni kell arról, hogy a PPA milyen módszert vagy módszereket használ eszközeinek értékelésére és a nettó eszközérték kiszámítására.

(5) Az (1)–(4) bekezdéssel összhangban nyújtandó információk mellett az állandó nettó eszközértékű PPA-nak egyértelműen meg kell magyaráznia a befektetők és potenciális befektetők számára az amortizált bekerülési értéken alapuló módszer és/vagy a kerekítés használatát. Az állandó nettó eszközértékű PPA-nak fel kell tüntetnie a NAV-puffer összegét, az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó állandó nettó eszközérték és az egy befektetési jegyre vagy részvényre jutó nettó eszközérték kiegyenlítésére alkalmazott eljárást, valamint egyértelműen fel kell tüntetnie a puffer szerepét és az ahhoz kapcsolódó kockázatokat. Az állandó nettó eszközértékű PPA-nak egyértelműen fel kell tüntetnie a NAV-puffer feltöltésének részletes szabályait, és a feltöltés finanszírozására hivatott szervezet nevét. A befektetők rendelkezésére kell bocsátania valamennyi információt a 29. cikk (2) bekezdésének a)–g) pontjában meghatározott feltételeknek való megfelelésről.

38. cikk
Jelentéstétel az illetékes hatóságoknak

(1) A PPA kezelője az általa kezelt minden PPA esetében legalább negyedévente jelentést tesz a PPA illetékes hatóságának. A kezelő kérésre tájékoztatást nyújt a kezelő illetékes hatóságának is, amennyiben utóbbi különbözik a PPA illetékes hatóságától.

(2) Az (1) bekezdés szerinti jelentésben szereplő információk az alábbi pontokat tartalmazzák:

a) a PPA típusa és jellemzői;

b) portfóliómutatók, például az eszközök összértéke, a nettó eszközérték, a WAM, a WAL, a futamidő szerinti bontás, a likviditás és a hozam;

c) a NAV-puffer nagysága és alakulása;

d) a stressztesztek eredményei;

e) információ a PPA portfóliójában tartott eszközökről:

i. az egyes eszközök jellemzői, így az eszköz neve, országa, a kibocsátó kategóriája, az eszköz kockázata vagy futamideje, az eszközhöz rendelt belső minősítés;

ii. az eszköz típusa, ideértve a partner adatait is, amennyiben származtatott ügyletről vagy fordított repomegállapodásról van szó;

f) információk a PPA kötelezettségeiről, többek között az alábbi pontok:

i. a befektető székhelye szerinti ország;

ii. a befektető kategóriája;

iii. jegyzési és visszaváltási tevékenység.

Szükség esetén és kellően indokolt esetben az illetékes hatóságok további információt kérhetnek.

(3) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy olyan jelentéstételi sablont hozzon létre, amely tartalmazza a (2) bekezdésben szereplő összes információt.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az illetékes hatóságok továbbítják az ESMA-nak az e cikk alapján kapott összes információt, valamint a PPA-val vagy annak kezelőjével e rendelet értelmében váltott minden egyéb értesítést vagy információt. Ezen információkat a jelentéstételi negyedév végétől számított legfeljebb 30 napon belül megküldik az ESMA-nak.

Az ESMA összegyűjti az információkat, és létrehozza az Unióban alapított, kezelt vagy forgalmazott összes PPA központi adatbázisát. Az Európai Központi Bank csak statisztikai célokból rendelkezik hozzáféréssel ezen adatbázishoz.

VIII. fejezet
Felügyelet

39. cikk
Az illetékes hatóságok általi felügyelet

(1) Az illetékes hatóságok folyamatosan felügyelik az e rendeletnek való megfelelést.

(2) A PPA illetékes hatósága felelős a II–VII. fejezetben meghatározott szabályoknak való megfelelés felügyeletéért.

(3) A PPA illetékes hatósága felelős az alap szabályzatában vagy létesítő okiratában foglalt kötelezettségeknek, valamint tájékoztatóban meghatározott, e rendelet előírásainak megfelelő kötelezettségeknek való megfelelés felügyeletéért.

(4) Az alapkezelő illetékes hatósága felelős a kezelő rendszerei és szervezete megfelelőségének felügyeletéért annak érdekében, hogy a PPA kezelője megfeleljen az általa kezelt valamennyi PPA létrehozására és működésére vonatkozó kötelezettségeknek és szabályoknak.

(5) Az illetékes hatóságok felügyelik a területükön létesített vagy értékesített ÁÉKBV-kat vagy ABA-kat annak ellenőrzése céljából, hogy utóbbiak csak akkor használják a PPA megnevezést vagy keltsék azt a benyomást, hogy PPA-k, ha megfelelnek-e rendeletnek.

40. cikk
Az illetékes hatóságok hatásköre

(1) Az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel, amely az e rendeletből fakadó feladataik ellátásához szükséges.

(2) A 2009/65/EK irányelvvel és a 2011/61/EU irányelvvel összhangban az illetékes hatóságokra ruházott hatásköröket e rendelet tekintetében is gyakorolni kell.

41. cikk
Az ESMA hatásköre és illetékessége

(1) Az ESMA számára biztosítani kell az e rendelet által ráruházott feladatok ellátásához szükséges hatásköröket.

(2) Az ESMA 2009/65/EK irányelvvel és a 2011/61/EU irányelvvel összhangban biztosított hatásköreit e rendelet tekintetében is alkalmazni kell, a 45/2001/EK rendeletnek megfelelően.

(3) Az 1095/2010/EU rendelet alkalmazásában e rendeletet bele kell foglalni valamennyi olyan későbbi, jogilag kötelező erejű uniós aktusba, amely a hatóságot az 1095/2010/EU rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett feladatokkal bízza meg.

42. cikk
Hatóságok közötti együttműködés

(1) A PPA illetékes hatósága és – amennyiben ettől eltérő – a kezelő illetékes hatósága együttműködik és információt cserél az e rendelet szerinti feladatai ellátása céljából.

(2) Az illetékes hatóságok és az ESMA együttműködnek egymással az e rendelet szerinti feladataik ellátása céljából, az 1095/2010/EU rendelettel összhangban.

(3) Az illetékes hatóságok és az ESMA kicserélnek egymással minden olyan információt és dokumentumot, amely az 1095/2010/EU rendelettel összhangban az e rendelet szerinti feladataik ellátásához, különösen e rendelet előírásai megszegésének megállapításához és a kötelességszegések orvoslásához szükséges.

IX. fejezet
Záró rendelkezések

43. cikk
A már létező ÁÉKBV-k és ABA-k kezelése

(1) E rendelet hatálybalépésének napjától számított hat hónapon belül azon már létező ÁÉKBV-k vagy ABA-k, amelyek rövid lejáratú eszközökbe fektetnek, és különálló vagy kumulált célkitűzésük, hogy a pénzpiaci kamatlábaknak megfelelő hozamot kínáljanak, vagy megőrizzék a befektetés értékét, kérelmet nyújtanak be illetékes hatóságuknak minden olyan dokumentummal és bizonyítékkal együtt, amely az e rendeletnek való megfelelés igazolásához szükséges.

(2) A kérelem kézhezvétele után legkésőbb két hónappal az illetékes hatóság a 3. és 4. cikkel összhangban értékeli, hogy az ÁÉKBV vagy az ABA megfelel-e e rendeletnek. Az illetékes hatóság határozatot bocsát ki, és arról haladéktalanul értesíti az ÁÉKBV-t vagy az ABA-t.

(3) A 30. cikk (1) bekezdésének első mondatától eltérve, egy, az állandó nettó eszközértékű PPA 2. cikk 12. pontja szerinti fogalommeghatározásának kritériumait teljesítő, már létező ÁÉKBV vagy ABA NAV-puffert képez, amely legalább:

a) az állandó nettó eszközértékű PPA eszközei teljes értékének 1%-a, e rendelet hatálybalépésétől számított egy éven belül;

b) az állandó nettó eszközértékű PPA eszközei teljes értékének 2%-a, e rendelet hatálybalépésétől számított két éven belül;

c) az állandó nettó eszközértékű PPA eszközei teljes értékének 3%-a, e rendelet hatálybalépésétől számított három éven belül;

(4) E cikk (3) bekezdésének alkalmazásában a 33. és 34. cikkben szereplő 3%-ra utalást úgy kell értelmezni, hogy az a (3) bekezdés a), b) és c) pontjában említett NAV-puffer összegére utal.

44. cikk
A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A 13. és 19. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásának hatáskörét az e rendelet hatálybalépését követő naptól kezdődően, határozatlan időre a Bizottságra kell ruházni.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 13. és 19. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 13. és az 19. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok csak akkor lépnek hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellenük kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik.

45. cikk
Felülvizsgálat

A Bizottság e rendelet hatálybalépésétől számított három éven belül felülvizsgálja, hogy e rendelet prudenciális és gazdasági szempontból megfelelő-e. A felülvizsgálat kiterjed különösen a NAV-puffer működésére, és a NAV-puffer olyan állandó nettó eszközértékű PPA-k által történő alkalmazására, amelyek portfólióikat a jövőben tagállamok által kibocsátott vagy garantált kötvényekre koncentrálhatják. A felülvizsgálat:

a) elemzi az e rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatokat, valamint az Unión belül a befektetőkre, PPA-kra és a PPA-k kezelőire gyakorolt hatást;

b) megvizsgálja, hogy a PPA-k milyen szerepet játszanak a tagállamok által kibocsátott vagy garantált kötvények vásárlásában;

c) figyelembe veszi a tagállamok által kibocsátott vagy garantált kötvények sajátos jellemzőit, és azt, hogy e kötvények milyen szerepet játszanak a tagállamok finanszírozásában;

d) figyelembe veszi az 575/2013/EU rendelet 509. cikkének (3) bekezdésében említett jelentést;

e) figyelembe veszi a nemzetközi szintű szabályozási fejleményeket.

A felülvizsgálat eredményét közölni kell az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal, és szükség esetén csatolni kell hozzá a megfelelő módosítási javaslatokat.

46. cikk
Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*